



DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · cinquè període · sèrie C · número 591

Comissió d'Economia i Hisenda

Sessió 25, dimecres 29 de març de 2023

Presidència de la I. Sra. Raquel Sans Guerra

Dossier

TAULA DE CONTINGUT

Sol·licitud de sessió informativa amb la consellera d'Economia i Hisenda sobre la llicència de casino vinculada al Centre Recreatiu i Turístic de Vila-seca i Salou 354-00248/13	4
Sol·licitud de compareixença de Vanessa Servera, consellera delegada de l'Institut Català de Finances, perquè informi sobre els reptes de l'Institut Català de Finances per a esdevenir una banca pública 356-01041/13	5
Sol·licituds de compareixença 356-01034/13, 356-01036/13 i 356-01106/13	5
Proposta de resolució de rebuig a la loteria La Dooble 250-00857/13	6
Proposta de resolució sobre la bonificació del tram autonòmic de l'impost sobre la renda de les persones físiques 250-00973/13	11
Compareixença del director executiu de l'Institut Català d'Avaluació de Polítiques Públiques (Ivàlua) per a informar del programa d'activitats i els objectius d'Ivàlua per al 2022 357-00796/13	16
Compareixença de Jordi Rosell Segura, coautor de l'estudi <i>Avaluació dels impactes i de la rendibilitat socioeconòmica del desplegament del pla d'infraestructures digitals de Catalunya</i> i membre de l'Observatori d'Anàlisi i Avaluació de Polítiques Públiques de la Universitat de Barcelona, per a informar sobre els resultats d'aquest estudi 357-00441/13	28

* Denominació que adopta la legislatura actual a partir del 4 de juny de 2021, en compliment de la Resolució 9/XIII del Parlament de Catalunya, aprovada pel Ple en la sessió 7, del 2 de juny de 2021 (BOPC 50/13, del 04.06.2021).

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 25 de la CEH

La sessió de la Comissió d'Economia i Hisenda (CEH) s'obre a les tres de la tarda i sis minuts. Presideix, en funcions, la vicepresidenta primera de la Mesa del Parlament, acompanyada de la vicepresidenta, Eulàlia Reguant i Cura, i del secretari, Ramon Tremosa Balcells. Assisteix la Mesa el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Hi són presents Oscar Aparicio Pedrosa, Òscar Ordeig i Molist, Jordi Riba Colom i Mónica Ríos García, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Jaume Butinyà i Sitjà, Jordina Freixanet i Pardo i Jordi Orobitg i Solé, pel G. P. d'Esquerra Republicana; Pere Albó Marlés, Joan Canadell i Bruguera, Joaquim Jubert Montaperto i Jordi Munell i Garcia, pel G. P. de Junts per Catalunya; Joan Garriga Doménech, pel G. P. de VOX en Catalunya; Joan Carles Gallego i Herrera, pel G. P. d'En Comú Podem; Ignacio Martín Blanco, pel G. P. de Ciutadans, i Antonio Gallego Burgos, diputat no adscrit.

Assisteixen a aquesta sessió el president de l'Institut Català d'Avaluació de Polítiques Públiques, Francesc Xavier Cuadras Morató, acompanyat del director executiu, Marc Balaguer Puig, i el membre de l'Observatori d'Anàlisi i Avaluació de Polítiques Públiques de la Universitat de Barcelona Jordi Rosell Segura.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Proposta de resolució de rebuig a la loteria La Dooble (tram. 250-00857/13). Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 430, 23; esmenes: BOPC 482, 38).

2. Proposta de resolució sobre la bonificació del tram autonòmic de l'impost sobre la renda de les persones físiques (tram. 250-00973/13). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 488, 33).

3. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Economia i Hisenda amb la consellera d'Economia i Hisenda sobre la llicència de casino vinculada al Centre Recreatiu i Turístic de Vila-seca i Salou (tram. 354-00248/13). Laia Estrada Cañón, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

4. Sol·licitud de compareixença de Joan-Ramon Rovira, cap de Gabinet d'Estudis Econòmics i d'Infraestructures de la Cambra de Comerç de Barcelona, davant la Comissió d'Economia i Hisenda perquè expliqui les conclusions de l'informe *Fons Next Generation EU: execució i avaluació* (tram. 356-01034/13). Jordi Munell i Garcia, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

5. Sol·licitud de compareixença del secretari d'Afers Econòmics i Fons Europeus davant la Comissió d'Economia i Hisenda perquè informi sobre l'execució dels fons europeus Pròxima Generació el 2022 i la planificació per al 2023 (tram. 356-01036/13). Jordi Munell i Garcia, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

6. Sol·licitud de compareixença de Vanessa Servera, consellera delegada de l'Institut Català de Finances, davant la Comissió d'Economia i Hisenda perquè informi sobre els reptes de l'Institut Català de Finances per a esdevenir una banca pública (tram. 356-01041/13). Eulàlia Reguant i Cura, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

7. Sol·licitud de compareixença del director general de Fira 2000 davant la Comissió d'Economia i Hisenda perquè informi sobre les línies d'actuació i els projectes de Fira 2000 (tram. 356-01106/13). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Compareixença del director executiu de l'Institut Català d'Avaluació de Polítiques Públiques (Ivàlua) davant la Comissió d'Economia i Hisenda per a informar del programa d'activitats i els objectius d'Ivàlua per al 2022 (tram. 357-00796/13). Comissió d'Economia i Hisenda. Compareixença.

9. Compareixença de Jordi Rosell Segura, coautor de l'estudi *Avaluació dels impactes i de la rendibilitat socioeconòmica del desplegament del pla d'infraestructures digitals de Catalunya* i membre de l'Observatori d'Anàlisi i Avaluació de Polítiques Públiques de la Universitat de Barcelona, davant la Comissió d'Economia i Hisenda per a informar sobre

La vicepresidenta primera de la Mesa del Parlament

Bé, bona tarda a totes i a tots. Comencem aquesta Comissió d'Economia.

En primer lloc, voldria demanar a veure si algun grup ha d'anunciar substitucions. *(Veus de fons.)* Sí? Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra...

Jordina Freixanet i Pardo

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, primer, és la primera vegada que venim alguns diputats i diputades, i sí que m'agradaria comentar les substitucions: en el lloc de la Maria Jesús Viña, ve el company Jaume Butinyà, i en el lloc de la Raquel Sans, vostè mateixa, Alba Vergés.

La vicepresidenta primera de la Mesa del Parlament

Està bé. Gràcies. Per part del Grup Parlamentari Socialistes...

Jordi Riba Colom

Moltes gràcies. Sí, la diputada Mónica Ríos substitueix la diputada Alícia Romero i el diputat Oscar Aparicio substitueix el diputat en Juan Luis Ruiz.

La vicepresidenta primera de la Mesa del Parlament

Perfecte. Algun altre grup té substitucions? *(Veus de fons.)* Sí? Per part de Junts...

Jordi Munell i Garcia

Sí. Vindrà el senyor Pere Albó, segurament, a votar en aquests moments, i després s'incorporarà el senyor Jubert, que és el titular.

La vicepresidenta primera de la Mesa del Parlament

D'acord. Ens han demanat un canvi de l'ordre del dia per poder votar, en primer lloc, els punts del 3 al 7, que són les sol·licituds de compareixença; per tant... Acaba de dir que vindrà una persona del seu grup a votar; si el poden avisar, aniran més bé de vots. *(Rialles.)*

Jordi Munell i Garcia

A les compareixences ho farem així, i després, si de cas, ja vindran per a les PRs, eh?

La vicepresidenta primera de la Mesa del Parlament

D'acord, perfecte.

Sol·licitud de sessió informativa amb la consellera d'Economia i Hisenda sobre la llicència de casino vinculada al Centre Recreatiu i Turístic de Vila-seca i Salou

354-00248/13

Doncs en principi comencem amb el punt 3, que és la sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Economia i Hisenda, de la consellera d'Economia i Hisenda, sobre la llicència de casino vinculada al Centre Recreatiu i Turístic de Vila-seca i Salou, en aquest cas presentada per la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. I, per exposar els motius d'aquesta sol·licitud de sessió informativa, té la paraula la diputada Eulàlia Reguant i Cura.

Eulàlia Reguant i Cura

Bé, gràcies. Molt breument, perquè normalment no expliquem massa les peticions de compareixença, però en aquest cas sí que volíem posar en relleu que fa una mica més de dues setmanes es feia pública la vinculació amb el projecte Hard Rock,

un projecte que no se li escapa a ningú que està sent subjecte de debat o que ha estat central en els darrers mesos en la política d'aquest país, no?, i es feien públiques les vinculacions d'aquest projecte amb un defraudador que està ara mateix condemnat per frau fiscal.

Entenem que, més enllà d'altres consideracions que puguem fer al voltant del projecte, és important que el Govern expliqui quin coneixement tenia d'aquestes vinculacions, d'aquestes vinculacions amb una persona amb qui estava negociant al voltant del projecte, i, per tant, si ho sabia o no ho sabia, si era negligència o no era negligència. I per això demanem aquesta compareixença. Entenem que ja fa més de dues setmanes que això va sortir a la llum pública i és preocupant el silenci per part del Govern al respecte.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera de la Mesa del Parlament

Moltes gràcies. Ara demanaria igualment, malgrat que l'explicació de la sol·licitud només és del punt 3, si es poden votar conjuntament els punts 3, 4, 5, 6 i 7, que són totes les sol·licituds de sessió informativa i de compareixença. *(Pausa.)* Sí? No? *(Veus de fons.)* Una a una per separat, diputat?

Joan Garriga Doménech

Separades la 3 i la 6.

La vicepresidenta primera de la Mesa del Parlament

La 3 i la 6 per separat.

Doncs comencem votant el punt número 3.

Vots a favor?

Vots a favor del Grup Parlamentari Socialistes, Esquerra, Junts, CUP.

Vots en contra?

Abstencions?

Abstencions del no adscrit, de Ciutadans i de VOX.

Queda aprovada, aquesta sol·licitud de sessió informativa.

(La sol·licitud de sessió informativa és aprovada per 14 vots a favor, 3 en contra i cap abstenció.)

Sol·licitud de compareixença de Vanessa Servera, consellera delegada de l'Institut Català de Finances, perquè informi sobre els reptes de l'Institut Català de Finances per a esdevenir una banca pública

356-01041/13

Ara votem el punt 6, que també s'ha demanat per separat.

Vots a favor?

Vots a favor de Socialistes, Junts, Esquerra, CUP, no adscrit i Ciutadans.

Vots en contra?

Un, de VOX.

Abstencions..., entenc que no n'hi ha. Perfecte.

(La sol·licitud de compareixença és aprovada per 14 vots a favor, 1 en contra i cap abstenció.)

Sol·licituds de compareixença

356-01034/13, 356-01036/13 i 356-01106/13

I ara votem els punts 4, 5 i 7.

Vots a favor?

Vots a favor de tots els grups; per tant, unanimitat.

Molt bé. Doncs, votades aquestes compareixences i sessions informatives, continuem amb l'ordre del dia des del punt número 1, i ocuparà la presidència la vicepresidenta de la comissió, la senyora Eulàlia Reguant i Cura.

(Pausa.)

La vicepresidenta

Bé, doncs. Gràcies.

Proposta de resolució de rebuig a la loteria La Dooble

250-00857/13

Continuem amb el punt número 1. Per presentar la proposta de resolució de rebuig a la loteria La Dooble, té la presentació de la proposta de resolució, per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, el senyor Gallego, per cinc minuts.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bé, gràcies. Intentaré no esgotar els cinc minuts, perquè és un tema que ja hem vist en altres sessions i, per tant, coneixem tots de què va. L'objectiu de la proposta és, bàsicament, traslladar la posició del moviment associatiu català representat en la Cocarmi amb relació a la loteria Dooble.

Estem davant d'una realitat de dificultats de finançament de moltes entitats de serveis socials –en concret, aquestes amb relació al tema de la discapacitat tenen dificultats de finançament: o els hi arriben tard les subvencions o són escasses, hi ha infrafinançament...– i apareix una proposta de loteria que, bé, evidencia d'alguna manera que davant d'aquesta realitat d'infrafinançament s'estigui plantejant utilitzar la loteria com una manera de cobrir, de suplir les obligacions de l'Administració de garantir un finançament just i normalitzat, no?

Per això el que es planteja és revisar, per una part, el model de subvencions, de finançament, al tercer sector social, que pugui solucionar aquest infrafinançament; per tant, diguéssim, revisar el model de subvencions. Però, en segon lloc, el que plantejem és rebutjar la loteria Dooble, o sigui, eliminar-la, perquè entenem que no es pot confondre amb el tema de l'infrafinançament, però, a més a més, és un model que creiem que genera una cultura del joc, de l'aposta, que en cap cas caldria que es fomentés des de la pròpia Administració, i menys que es plantegés que les entitats del tercer sector assumissin aquesta tasca, no? Per tant, rebutjar-ho.

I, després, qüestions ja més instrumentals amb relació al funcionament de les subvencions: un calendari clar de les subvencions i una resolució clara, de tal manera que abans d'iniciar l'any es puguin resoldre i, per tant, puguin planificar i puguin executar les subvencions, els programes que hagin de fer aquestes entitats, sense haver d'aportar fons propis o d'endeutar-se innecessàriament. Per tant, que es reguli això bé.

I la darrera qüestió que plantejem és també establir els mecanismes per a la participació de les entitats en les subvencions que provenen de la part corresponent de l'IRPF a Catalunya; que es garanteixin, diguéssim, els projectes que es puguin finançar perquè aquests hi tinguin cabuda.

Per part nostra, aquesta és la proposta de resolució, i demanaríem el vot favorable a tots els punts.

Gràcies.

La vicepresidenta

Bé, moltes gràcies. Ara seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana per presentar les esmenes presentades.

Jordina Freixanet i Pardo

Sí, moltes gràcies. Aquest debat no és la primera vegada que està en aquesta comissió, que ja l'hi vam tenir també el 26 d'octubre de l'any passat. I bàsicament sí que voldríem diferenciar les dos aportacions.

D'una banda, estem d'acord en que cal revisar el sistema de finançament de les entitats del tercer sector. Crec que d'això n'hem parlat a bastament i crec que ens hi trobarem i que... Per això també hem fet algunes esmenes de millora al text, i agraïm també al grup dels comuns que les hagi acceptades. El que no podem de cap de les maneres és entrar en el debat de si La Dooble, en aquest cas, aquesta loteria, és una font de finançament del tercer sector, perquè ho hem dit una vegada i una altra: aquesta no és una font de finançament del tercer sector. La Dooble, la loteria de la Generalitat de Catalunya, el que pretén és que en un moment, pels volts de Nadal, en què moltes entitats, clubs culturals i entitats esportives que ja tenen una tradició en aquest país de fer butlletes de participació..., sigui un sistema més àgil, més fàcil, perquè puguin a la vegada també fer aquestes participacions, no? La Grossa tenia moltes mancances, i La Dooble el que permet és que aquestes mancances que preveia La Grossa estiguin resoltes per tal de que aquestes entitats puguin utilitzar-les també per a aquest joc com és la loteria.

Que podem acceptar la crítica i el debat, també, de si la loteria ha de ser participada públicament o no participada públicament, però aquest no crec que sigui el debat, perquè normalment aquest debat només es fica quan és la Generalitat qui el fa, aquest debat, i no quan és l'Estat qui l'està fent.

En aquest sentit, nosaltres votarem en contra del punt segon, que és el de retirar La Dooble. Podríem parlar de millorar-ne la transparència, com es va demanar, fer altres propostes, però no creiem que s'hagi de confondre el que és el finançament de l'àmbit del tercer sector amb el que és la loteria de la Generalitat de Catalunya, que insisteixo que no és la voluntat ni el disseny d'aquesta loteria en cap moment. I les dades, precisament, de l'any passat van fer preveure que aquesta participació va ser molt més important que en d'altres moments.

Per part meva, i tenint en compte que ja és un debat que crec que també s'ha produït i per economia de temps, nosaltres votariem a favor..., demanariem que es pogués votar per punts: votariem a favor del punt 1, el punt 3 i el punt 4, i en contra del punt segon.

De les esmenes, sí que n'hi ha una que es va transaccionar amb el grup dels comuns, que..., en tot cas, no sé si la va presentar el diputat o ara mateix, mentre acabem de fer el debat, us la presentem perquè la pugueu tenir. Saben que vam presentar esmenes a tres punts. La segona no ha estat acceptada i per això hi votarem que no, i les altres dues..., en una queda exactament igual el text que els vam proposar, i l'altra, que deia la proposta..., que el diputat Gallego ara els facilitarà, d'acord?

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Bé, gràcies. Ara seria el torn del Grup Socialistes.

Jordi Riba Colom

Moltes gràcies, vicepresidenta. El nostre grup votarem favorablement..., pendents ara de..., acabem de tenir-la ara mateix. Tot i que les hem pogut veure en la documentació, les esmenes presentades, veurem exactament quina és la transacció portada a terme. Però, en tot cas, votarem favorablement els punts 1, 3 i 4, i votarem negativament el segon punt.

Nosaltres no estem essencialment ni estructuralment en contra d'aquesta..., o de la loteria, en termes genèrics; sí que ho estem..., com així es va fer palès en la proposta de resolució que vam presentar el setembre passat i que es va debatre en la comissió del 26 d'octubre, en la que, en referència a aquest aspecte, el que plantejàvem, i així es va aprovar, era dissociar completament La Dooble de les entitats del

sector social i del seu finançament. Per tant, en coherència amb el que en el seu dia vam proposar i es va debatre i aprovar, no votarem favorablement aquesta proposta del grup dels comuns en la que es planteja la retirada d'aquesta loteria.

Vam dir-ho en el seu moment: entenem que no és el debat sobre l'essència de les loteries, el que estem fent ara, sinó el dels errors, els equívocs, els malentesos o la situació que es va produir en la posada en funcionament d'aquesta loteria, en la qual es va produir, al nostre entendre..., es va dir en la compareixença que ben bé no era així i tal; en tot cas, entenem que s'havia d'esmenar aquest equívoc i dissociar, com dèiem, completament aquesta loteria del finançament de les entitats del sector social.

Així mateix, i en aquest sentit són molt coincidents aquesta proposta i l'anterior, revisar el model de finançament i de subvencions que permeten funcionar al sector en qüestió.

I, per tant, doncs, com deia, votarem favorablement aquests altres punts de la proposta.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Ara seria el torn, per explicar el posicionament també, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Jordi Munell i Garcia

Gràcies, senyora presidenta en funcions. Bé, en aquest cas, nosaltres, com ja vam intervenir també en l'anterior proposta que va presentar el PSC, com també en el moment que va comparèixer el senyor director de Loteries de Catalunya, senyor Torrabadella, no entenem aquesta confusió que alguns grups, el PSC i comuns, intenten sostindre en el temps, que és una confusió que jo entenc que és volguda, entre un model de loteria molt tradicional a Catalunya, que és el finançament d'entitats socials que busquen finançament entre els seus associats o els seus simpatitzants... I, quan parlem d'entitats socials, algú vol entendre entitats del tercer sector, i «entitats socials» nosaltres ho entenem diferent; entenem amb aquesta llarga tradició que hi ha a Catalunya de l'associacionisme, i parlem d'entitats com els sardanistes, els ocellaires, els del futbol, els del bàsquet, els del rugbi, etcètera.

Per tant, entenem que són entitats socials, que tenen socis, són associatives, i, per tant, que estan, en molts casos, com dèiem..., amb una llarga tradició de generar, doncs, una fórmula complementària al seu finançament, de quotes socials o d'activitats, que és participar en aquesta loteria.

Tradicionalment, això es feia amb la Loteria Nacional, la loteria estatal. I avui dia, doncs, que hi ha una loteria a Catalunya que també permet fer aquest tipus de participacions, Loteries de Catalunya..., ho fan moltes, amb aquestes loteries.

Aquí hem de pensar..., jo penso que tampoc és casual que aquests partits, PSC i comuns, que donen suport al Gobierno o participen directament del Gobierno del Estado..., els hi fa por que aquest noranta-cinc per cent que encara recapta Loterías del Estado enfront del cinc per cent que recapta Loteries de Catalunya, doncs..., que el pastís s'intercanviï. Per què? Perquè tampoc no podem deixar d'evidenciar que una loteria pròpia no deixa de ser una estructura d'estat, una estructura de recaptació pròpia que els seus ingressos, com que no busquen l'afany de lucre, es destinen precisament al finançament d'activitats socials, del tercer sector, en el Departament de Benestar i Família, amb els diners que guanya Loteries de Catalunya.

I, per tant, aquí jo crec que hi ha també una defensa acèrrima d'aquest model que recapta cap a Espanya i que després no torna; no torna, com ja sabem i hem repetit ensems en forma de dèficit fiscal o en forma de dèficit d'inversions, o fins i tot incomplint sistemàticament el que diu el pressupost d'inversions anuals per part de l'Estado al nostre país, Catalunya. Per tant, aquí hi ha alguns partits..., com dèiem, sent *compinches* del Gobierno del Estado, pretenen que això no sigui així.

Loteries de Catalunya el que recapta ho destina..., el que guanya –ho dèiem, és una entitat sense afany de lucre– ho retorna tot al Departament de Drets Socials. Per tant, es queda tot a Catalunya. I, per tant, si aconseguíssim que moltíssimes persones i entitats fessin el joc o aquesta participació de diversió en el joc, doncs, a través de Loteries de Catalunya tindríem molt millor finançament, com dèiem, per al Departament de Drets Socials.

Com dèiem, hi ha una llarga tradició a Catalunya –jo n’he aportat alguns exemples, eh?–, des de l’ermita de Santa Caterina, que ja fa alguns anys feien La Grossa i havien d’imprimir-se ells les butlletes i havien de fer després, si els hi tocava, la gestió del cobrament i tot això, i, en canvi, precisament, amb aquest sistema de La Dooble, el que permet fer Loteries de Catalunya és que s’imprimeixen a favor de les entitats ja les pròpies butlletes amb els números de participació i, a més a més, el cobrament també està automatitzat en els punts de venda.

I en posaré alguns exemples: des del Club Català de Turisme fins a la Unió de Pagesos de Catalunya, a l’Associació de trasplantats hepàtics de Catalunya, l’ermita de Santa Caterina –que aquest any ja han pogut fer servir La Dooble– o, per exemple, l’Associació de Cardiopaties Congènites de Catalunya, la Colla Castellera de Valls, l’Associació d’Amics del Monestir de les Avellanets o el Club d’Escacs Tres Peons; també la federació de la Xarxa Gatera de Girona, el Club Voleibol de Vilafranca o l’associació Amigues de la Maternitat d’Elna o Ràdio Hostafrancs. Totes aquestes entitats de diferents sectors han permès, a través de La Dooble, tenir aquesta forma de finançament de la seva entitat.

I també poso els exemples, en aquest cas més locals, de Ripoll, del meu municipi; l’Associació de Famílies d’Alumnes de l’Escola Tomàs Raguier i l’Associació de Famílies d’Alumnes dels Salesians de Ripoll també han participat enguany en La Dooble i, a més a més, van tenir un petit premi, que els hi facilita molt..., perquè no han d’imprimir les butlletes i poden anar-lo a cobrar en els terminals de vendes de Loteries de Catalunya sense cap comissió. I, per tant..., a més a més, la comissió, diguéssim, de la loteria es queda completament a Catalunya.

Per tant, evidentment, com dèiem, votarem que no en aquest punt segon. I, evidentment, en la resta de punts, com que no podem confondre aquest tipus d’activisme social tan tradicional a Catalunya amb les necessitats i demandes del tercer sector, del qual també són sensibles, els altres punts sí que els votarem a favor. Perquè, evidentment, estem d’acord a revisar el model de finançament, el model de subvencions o el model de participació en l’IRPF, que recordem que el recapta l’Estado, no el recapta Catalunya. I, per tant, com dèiem, retorna malament, tard i ve reduït cap a les entitats del tercer sector.

Si aconseguíssim reduir aquest dèficit fiscal galopant que té el nostre país i, sobretot, si fóssim independents, com pretenem, tindríem molts més recursos, 20.000 milions més de recursos, entre ells, destinats a les entitats del tercer sector. Per tant, si volen defensar el tercer sector, doncs, també una fórmula és sumar-se a aquest clam per la independència de Catalunya.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Ara és el torn del diputat del Grup Parlamentari de VOX.

Joan Garriga Doménech

Gràcies, presidenta. Bé, des de VOX, manifestar el nostre rebuig a que la Generalitat de Catalunya tingui loteries pròpies, i menys que utilitzi les entitats socials per continuar recaptant.

I també reiterar, com ha dit el company anterior, el dèficit fiscal dels catalans amb la Generalitat de Catalunya, perquè paguem molt a la Generalitat de Catalunya i rebem molt pocs serveis.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Ignacio Martín Blanco

Sí; gràcies, presidenta. Molt breument. Nosaltres estem d'acord amb l'esperit de la proposta i, a més, considerem que, atès que el Comitè Català de Representants de Persones amb Discapacitat, el Cocarmi, ha manifestat en més d'una ocasió la seva contrarietat amb la manera com s'ha conduït al Govern de la Generalitat a l'hora de posar en marxa aquesta iniciativa, La Dooble, doncs, estaríem d'acord amb el conjunt de la proposta. I, per tant, hi votarem a favor.

Gràcies, presidenta. Això és tot.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Ara seria el torn del diputat no adscrit, per temps d'un minut.

Antonio Gallego Burgos

Sí; gracias, presidenta. Vamos a ver, yo creo que lo han dicho antes, ¿no?, las entidades del tercer sector deben tener una financiación y unos ingresos claros, estructurales, previsibles y transparentes. Tienen que saber a qué atenerse y tienen que saber cómo se van a financiar. Y esa financiación, pues, no tiene que tener nada que ver con la recaudación de las loterías.

Dicho esto, tanto en Cataluña como en España, como en otros tantísimos países del mundo, hay empresas de loterías públicas desde hace, en el caso español, doscientos sesenta años, nada más y nada menos, ¿eh?, y parte de esos beneficios que reciben este tipo de empresas públicas acaban revirtiendo en acciones de carácter social. A lo largo de los últimos años, muchísimos millones de euros han ido a esa finalidad. Y yo creo que es absolutamente compatible incrementar los recursos públicos para acción social vía loterías y, en paralelo, mejorar la transparencia y las reglas del juego para que las entidades del tercer sector se financien bien. Yo creo que es plenamente compatible el actual modelo, con alguna salvedad, con lo que se propone.

Por lo tanto, yo rechazaré tumbar las loterías..., rechazaré esta propuesta de En Comú Podem de acabar con este sorteo. Y a favor, lógicamente, de mejorar la transparencia de las subvenciones que reciben las entidades del tercer sector.

Gracias.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Ara no sé si el portaveu d'En Comú Podem vol contestar a les esmenes...

Joan Carles Gallego i Herrera

Sí. Doncs gràcies per la intervenció. Deixar clar que no estem parlant de la loteria catalana ni estem confrontant loteria catalana o espanyola; estem parlant d'utilitzar la loteria per finançar infrafinançaments d'entitats del sector social i estem parlant d'incentivar la venda de loteria per part de determinades entitats del sector social que tenen problemes de finançament. D'això és del que estem parlant, no?

Amb relació a això, no acceptem, per tant, l'esmena primera que ha presentat el Grup d'Esquerra Republicana, perquè el que nosaltres volem és rebutjar aquest model de loteria, perquè entenem que el joc no pot ser la solució a un problema de finançament, ni es tracta d'incentivar que les entitats del tercer sector coadjuvin a promoure la cultura del joc per solucionar problemes de finançament, siguin individuals o siguin col·lectius.

Acceptem, però, la tercera esmena, perquè precisament el que hi ha és aquesta voluntat de revisar el model de finançament. I, des d'aquest punt de vista, hi ha una coincidència amb el que es planteja en l'esmena del Grup d'Esquerra Republicana, i per això acceptem aquesta tercera esmena, no?, que és, en definitiva, que la part corresponent de l'IRPF es pugui quedar aquí i que es puguin valorar quins són els projectes que cal finançar.

I transaccionem la segona esmena, que, en definitiva, planteja pactar amb les entitats el calendari de subvencions i garantir que com a mínim el primer trimestre de l'any en curs arribi, diguéssim, la subvenció a les entitats per poder fer els pagaments corresponents. Ens hagués agradat inicialment, que plantejàvem fer-ho, abans de que s'acabés l'any, però entenem que la transacció de fer-ho el primer trimestre pot donar sortida a la demanda i necessitats de les entitats del tercer sector.

Res més. I gràcies.

La vicepresidenta

Bé, moltes gràcies.

Ara passaríem a la votació, entenent que s'han demanat votacions separades per punts. No sé si podem... (*Veus de fons.*) O sigui, jo crec que és el punt 2 per un costat i l'1, el 3 i el 4 per l'altre. (*Veus de fons.*)

Per tant, començaríem votant el punt número 2.

Vots a favor?

Vots a favor del grup parlamentari de..., o sigui, són 3, de Ciutadans, d'En Comú Podem i de la CUP.

Vots en contra?

Serien 14 vots en contra.

Per tant, aquest punt no s'aprova.

I, llavors, votariem la resta de la proposta de resolució.

Vots a favor?

Són 16 vots a favor.

Vots en contra?

Un vot en contra.

Abstencions, ja no...

I, per tant, queda aprovada, la proposta de resolució.

Proposta de resolució sobre la bonificació del tram autonòmic de l'impost sobre la renda de les persones físiques

250-00973/13

Ara passaríem al punt número 2, que és la proposta de resolució sobre la bonificació del tram autonòmic de l'impost sobre la renda de les persones físiques. Per presentar la proposta, té la paraula el grup parlamentari proponent, VOX, per un temps de cinc minuts, que..., no tenim rellotge; per tant, sona un pip-pip quan s'acaba el temps.

Moltes gràcies.

Joan Garriga Doménech

Gràcies, presidenta. Bueno, el impuesto..., la verdad es que nos hace mucha ilusión presentar esta propuesta, porque creemos que puede ser una propuesta estrella en esta legislatura, si fuésemos todos valientes, porque el impuesto de la renta de las personas físicas, el IRPF, es el impuesto que más afecta a los ciudadanos. Todo el mundo que tiene un ingreso, una nómina o un ingreso por otra circunstancia, pues, es «víctima», entre comillas, o participa de este impuesto, que grava estos ingresos en virtud también de sus circunstancias personales y familiares.

Creemos que este impuesto, tal como enseñan en las facultades, debe estar regulado con los principios de igualdad, generalidad y progresividad. Pues no, en España esto no sucede. Es un impuesto estatal cedido a las comunidades autónomas. En nuestro caso, en Cataluña, pues, tenemos capacidad para poder regular las escalas, las deducciones y los porcentajes. Y existen con este impuesto –y por eso va en contra de ese principio de igualdad– muchísimas diferencias en virtud de en qué región estés domiciliado, en qué región estés viviendo, con independencia de que trabajes en varias de ellas.

Un alegato al resto de diputados: ¿qué diríamos si hubiese diferencias por vivir en Lérida, en Gerona, en Tarragona o en Barcelona a la hora de pagar este impuesto tan personal y que afecta a tantos catalanes?

Un estudio elaborado por la delegación catalana de la Asociación Española de Asesores Fiscales asegura que en un ingreso medio de treinta mil euros se llegan a pagar en nuestra querida región más de 321 euros, ¿no?

Entonces, en un momento de crisis que estamos padeciendo los catalanes, con la deriva de la inflación, donde cada vez es más difícil llegar a fin de mes, cubrir la cesta de la compra o pagar el recibo de la luz o incluso el recibo de la vivienda, y que muchas regiones, pues, se han reactivado y han reaccionado con bonificaciones, con deducciones para las rentas más bajas –recordemos que aquí tenemos el tipo más alto de renta más baja, que es 10,5, hay otras que están en el ocho por ciento–, pues, aquí en Cataluña no hemos hecho nada, cuando hemos aprobado estos presupuestos recientemente.

Y por eso vemos urgente ejercer este liderazgo en Cataluña y, en definitiva, suprimir este tramo autonómico, apoyando a los que menos cobran y apoyando sin fisuras también a la mayor parte de la gente, que son las clases medias. Por poner un ejemplo, una persona que gane veinte mil euros en Cataluña paga el IRPF más alto de España: paga 2.088 euros de tramo estatal, que es la mitad, y paga 2.259 de tramo autonómico de la Generalitat de Catalunya. Si suprimiésemos ese tramo autonómico, estaría cobrando esta persona ciento ochenta euros más cada mes, sin perjuicio de la empresa..., que no se le subirían los costes.

Por eso proponemos eliminar este tramo. Y es normal que me digan: «Está muy bien, es muy bonito, pero en Cataluña se presentan 4 millones de declaraciones, se recaudan en torno a los 10.000 millones de euros, ¿cómo vamos a renunciar a estos ingresos?» Pues bien, suprimiendo los gastos políticos, los gastos superfluos; es decir, aquellos que no sirven al interés común, como son sanidad, educación, seguridad, infraestructuras o ayudas sociales en aquellos ámbitos donde la Generalitat de Catalunya, pues, tiene competencias. El resto para nosotros es gasto político totalmente prescindible.

Y tenemos un estudio que determina que este gasto político o despilfarro en Cataluña supera el treinta por ciento, es decir, unos 18.000 millones de euros, lo que destinamos a educación y a sanidad. Si por tramo autonómico recaudamos en torno a los 9.000, 10.000 millones de euros..., es que es totalmente suprimible, este tramo autonómico.

En definitiva, hay que eliminar este tramo autonómico. Hay que liderar nuestro querido país, nuestra querida nación, España, haciendo esta apuesta por las clases trabajadoras, por las clases medias, para que tengan más ingresos cada mes, no castigándoles con este impuesto, bonificándolo al noventa y nueve por ciento, porque, claro, es un impuesto estatal, porque creemos que es de justicia, que va con los criterios –y tenemos que dar ejemplo– de la Constitución española, que prevé esta unidad e igualdad entre todos españoles, que ahora no se da, porque es viable renunciar a este tramo autonómico del IRPF si eliminamos este gasto superfluo.

Y no tengo tiempo para poder explicar con toda su extensión lo que consideramos gasto superfluo, pero hemos tenido reiteradas ocasiones desde el Grupo Parlamentario de VOX para exponerlo, incluso en el Pleno. Y ganaríamos todos los catalanes, pero sobre todo los que menos ganan.

Muchas gracias.

La vicepresidenta

Bé, gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari Socialistes.

Jordi Riba Colom

Moltes gràcies, vicepresidenta. En l'única cosa que li donaré la raó de la seva intervenció és en que és una proposta estrella, o, ben bé..., no sé si estrella o estre-

llada o gairebé lisèrgica, diria, la proposta de suprimir el tram de l'IRPF en aquesta magnitud. Tampoc no diu bé les xifres: la previsió enguany de la transferència a les bestretes per IRPF és de 13.757 milions, dels quals, òbviament, a la vista de qualsevol, és evident que no és possible prescindir-ne.

Per tant, aquesta proposta és simplement un disbarat, un disbarat que proposa poc menys que retrotreure'ns al paleolític, onze mil anys enrere, eh?, abans de que el sistema econòmic es transformés, hi hagués excedent de producció, hi hagués impostos, hi hagués organització social; hi hagués, diguem-ne, una societat que començava a organitzar-se. I el que ens planteja VOX en aquest cas és retrotreure'ns a això, al paleolític i paleolític enllà, eh?, més enllà de qualsevol sistema de provisió de serveis públics, d'organització social.

És, en definitiva, un disbarat, que, òbviament, no recolzarem.

La vicepresidenta

Gràcies. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Joan Canadell i Bruguera

Bé; gràcies, presidenta en funcions. Jo la veritat és que no sé si he entès la proposta, però diu el que diu; diu suprimir el noranta-nou per cent del tram autonòmic. Això és una barbaritat. Els números els deia el senyor Riba. Però, escolti'm, de tots els impostos que paguem els catalans, 58.000 milions, 24.000 són d'IRPF –24.000 i escaig– i 13.000 són els que ens pertocuen en el tram autonòmic.

Eliminar aquests 13.000 milions d'euros..., i vostè diu a canvi de l'educació i la sanitat. Miri, l'educació..., la Unió Europea ens diu que hi hauríem d'invertir aproximadament el sis per cent del PIB, i la LEC, que vam aprovar, diu això. Però a Catalunya estem en el 3,7 per cent i Espanya està al 4,2. En això envegem Espanya, perquè hi pot destinar més diners, perquè les altres comunitats no estan tan infrafinançades com la nostra, i resulta que Espanya està una mica més a prop del que diu Europa que no pas els catalans. Però, clar, si es vol carregar 13.000 milions d'euros..., què vol?, encara baixar per sota? És a dir, això que vostè diu... On està el *despilfarro*? Perquè, clar, si estem per sota de la mitjana espanyola, és que, en tot cas, deuen «despilfarrar» més ells, eh?

En sanitat també ens diuen a nivell internacional que hi hauríem d'invertir entre el set i el vuit per cent; estem per sota del cinc per cent. Un altre cop el mateix. I aquestes dos partides són les més importants del pressupost. Estem parlant de 18.000 milions d'euros de 41.000, és a dir, gairebé el cinquanta per cent. Tot lo altre..., escolti'm, no hi ha gaire per rascar. Per tant, 13.000 milions d'euros és *impossible*.

I això ens recorda que vostès, quan fan propostes, escoltin, una mica de rigor haurien de tenir, que tenen uns quants diputats i tenen assessors; preparin una mica millor les presentacions. Ens recorda..., com els que plantegen, per exemple, la renda bàsica universal sense dir el que val. Clar, val 60.000 milions d'euros, aviam com la pagarem. Llavors, clar, és molt maco dir: «Sí, sí, renda bàsica universal»; universal, això vol dir per a tots. Vinga va, però no ho valorem. Home, 60.000 milions d'euros..., tampoc sé d'on els volen treure.

Per tant, escolti'm, s'ha de tocar peus a terra i això no té cap sentit. Com saben, el problema de fons a Catalunya és l'infrafinançament, el dèficit fiscal. I això que vostè diu... És molt fàcil de veure el que podríem arribar a fer a la nòmina, perquè si vostè mira la seva nòmina o la de qualsevol persona veurà un apartat que diu «IRPF», i digui: «La meitat d'això ho traiem i ho donem a Madrid», no?, és a dir, que s'ho quedin ells?, o què hem de fer? O l'eliminem i no en fem re? No... Escolti'm, els números són massa grans i no podem fer re.

Nosaltres ja hem proposat justament als pressupostos la reforma de l'IRPF. Creiem que s'ha de reformar l'IRPF, però, evidentment, amb propostes que tinguin sentit. I per nosaltres hi havien tres punts: un era la deflactació de les taules un tres i mig per cent per, d'alguna manera, amortir la inflació d'aquest any; abaixar el tram

mínim del deu i mig al deu per cent, i incrementar els mínims personals i familiars en un set i mig per cent. Tot això és de l'ordre 300 milions d'euros. Clar, si fas una proposta i la valores, dius: «Bé, 300 milions d'euros sobre 41.000..., bé, escolti'm, és una quantitat, però es pot assumir.» El que no es pot assumir són els 13.000 milions d'euros que vostès han plantejat.

I, per tant, òbviament també direm que no. Per altres motius, però també per això.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

Joan Carles Gallego i Herrera

Doncs bona tarda. Bé, nosaltres estem en contra d'aquesta proposta. Entenem que políticament és regressiva i centralista, implica una pèrdua d'autonomia financera –la poca autonomia financera que tenim– i és contrària també al principi de corresponsabilitat fiscal. No té cap lògica política i, a més, socialment és enormement reaccionària, perquè, evidentment, implica una caiguda dels ingressos públics, que ja s'ha comentat la xifra, de 13.000 milions d'euros, aproximadament, que implicaria una caiguda de la despesa pública, especialment social, que és la que gestiona directament el Govern de la Generalitat: menys salut, menys educació, menys atenció social, menys renda garantida de ciutadania... En definitiva, seria un empobriment del conjunt de la societat catalana.

I, per tant, entenem que ni políticament ni socialment és acceptable; al contrari, és una proposta reaccionària, regressiva, que no ens duu enlloc.

Res més. I gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Ara és el torn del portaveu del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, presidenta. Bé, escoltant les intervencions que m'han precedit, especialment la del senyor Garriga i la del senyor Canadell, he d'admetre que trobo elements raonables en totes dues intervencions. Algunes coses que ha dit el senyor Canadell em semblen més forassenyades, però, en tot cas, jo crec que hi ha un pòsit de veritat en algunes de les coses que diuen tots dos.

Sí que és veritat que..., jo no voldria fer tampoc, diguem-ne, *d'alcahuete* o d'alcauot de les relacions il·lícites entre Junts per Catalunya i VOX, ni molt menys, però sí que és cert que crec que, doncs, quan parlem d'aquestes qüestions, hem de ser el més responsables possible. I crec que algunes de les coses que ha dit el senyor Canadell són si més no discutibles.

Quan diu que a Catalunya s'inverteix un 3,7 per cent del producte interior brut en educació i diu que en això podem envejar Espanya –diu ell– i fa aquesta separació tan clara entre Catalunya i Espanya, entre els catalans i els espanyols..., home, és complicat fer un percentatge del conjunt d'Espanya no tenint en compte que aquest percentatge també es veu influït pel que passa a Catalunya. Per tant, aquest 4,2 del conjunt d'Espanya inclou el 3,7 de Catalunya. I el que podríem dir, en tot cas, és que ni al conjunt d'Espanya ni a Catalunya estem a l'altura del que hauríem d'invertir en matèria d'educació d'acord amb els estàndards europeus.

Per tant, jo al que aspiro, com a català i com a espanyol, és que les meves administracions públiques destinin els diners del conjunt dels ciutadans al que realment importa, cosa que per desgràcia no es fa ni en l'àmbit autonòmic ni en l'àmbit nacional o estatal, que cadascú li digui com vulgui. Exactament igual que en la matèria de sanitat.

I jo crec que, en tot cas, aquesta proposta, doncs, no forma part o no és coincident amb el nostre esperit ni amb la nostra visió del que és l'estat autonòmic. Creiem que l'estat autonòmic té virtuts i, entre d'altres, precisament, que hi pugui haver una política..., o tenim si més no els ciutadans l'esperança que hi pugui haver una política fiscal diferent en l'àmbit autonòmic de la que tenim en l'àmbit na-

cional. Perquè jo crec que ara mateix al conjunt d'Espanya es dona, diguem-ne, es produeix la tempesta perfecta, el que es diu la «*tormenta perfecta*», amb un govern amb una voracitat fiscal com el Govern central, un govern amb una voracitat fiscal com el Govern autonòmic. I ja si hi sumem el govern municipal, doncs, crec que estem patint realment un intervencionisme excessiu per part de les administracions públiques, també en l'àmbit fiscal.

Per tant, nosaltres no hi votarem a favor, perquè nosaltres som partidaris de preservar l'estat autonòmic, però sí que és veritat que trobem molt raonable i molt sensat parlar d'un espoli fiscal, no d'Espanya envers Catalunya, cosa que ens sembla absolutament..., és una *contradictio in terminis*, sinó que creiem que hi ha, en tot cas, un espoli fiscal del Govern de la Generalitat envers els ciutadans de Catalunya.

Per tant, votarem en contra de la proposta, tot i deixar clars aquests punts de concordança amb els proponents.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Ara, per un temps d'un minut, el diputat no adscrit.

Antonio Gallego Burgos

Sí; gracias, presidenta. Primera pregunta: ¿por qué sí apoya VOX un tramo autonómico en Castilla y León y aquí no?, ¿por qué apoyan allí que haya un tramo autonómico y aquí no? Se pide, a la práctica, una bonificación total del mismo.

Dos. Siempre ha habido consenso entre los no nacionalistas a la hora de cuantificar el gasto, digamos, en estructuras de estado de carácter nacionalista en torno a 1.000, 1.100 millones. ¿De dónde sacan la cifra esta de 18.000 millones de euros en gasto prescindible? Yo todavía no lo acabo de ver.

Tercera. No sé si parece muy serio decirle al mundo: «Mire, vamos a dejar de recaudar 13.000 millones de euros, pero no vamos a explicar las consecuencias que eso tiene desde el punto de vista de la política social o de la política de infraestructuras o de la política cultural en Cataluña.» Para eso, pues, dos tazas. Lo que tienen es que venir y proponer la eliminación absoluta de impuestos, hacer de libertario minarquista a lo Milei y ya está. Oye, ya que lo hacen, háganlo a tope, con un par. Pero, claro, esto no deja de ser una pequeña cosita... Entonces, ya que lo hacen, háganlo a lo bestia, ¿no?

Entonces, no acabo de entenderlo, francamente; por lo tanto, no votaré a favor. Yo creo que se tiene que bajar el tramo de IRPF autonómico, especialmente entre las rentas más bajas, el tramo entre dieciséis y treinta mil, que es el más alto de España. Se tienen que aplicar nuevas deducciones. Hay mucho margen para bajar impuestos. Si los impuestos son altos, la única solución no es «eliminemos el impuesto», sino que se pueden hacer cositas, como rebajarlo.

Gracias.

La vicepresidenta

D'acord. I, per acabar el torn, seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Jordi Orobitg i Solé

Sí; moltes gràcies, presidenta. Ens trobem davant d'una proposta que socialment cal entendre com a populista i que en termes econòmics és un disbarat absolut, perquè estem parlant de 13.000 milions d'euros. Estem parlant del pressupost de salut, gairebé el doble del d'educació, i es fa aquesta proposta sense articular una proposta alternativa d'ingressos per a la Generalitat de Catalunya, quan podria venir, doncs, per un aranjament del dèficit fiscal que patim en les nostres relacions amb el Regne d'Espanya.

Per tant, lògicament, des de l'estricta lògica i el pragmatisme, no es pot acollir, però és evident que això té un biaix ideològic. De la mateixa manera que té un biaix ideològic equiparar una proposta que és un disbarat, com la que estem parlant, doncs, amb la implantació de la renda bàsica universal, que, evidentment, té un cost

molt elevat, però que, evidentment, ha de ser afrontada amb la plenitud de recursos fiscals d'aquest país i que, en aquest cas, es vehiculava a aquest pressupost amb un pla pilot d'uns 40 milions d'euros perfectament assumible i encaixable en els pressupostos de la Generalitat de Catalunya.

Com és lògic, crec que tothom ja ha entès que no hi votarem a favor, perquè creiem que no és responsabilitat d'aquest Parlament que les persones que van a esquiar a Baqueira puguin anar amb recursos públics a esquiar a Saint-Moritz.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Bé, moltes gràcies.

Ara passem a la votació d'aquesta proposta de resolució.

Vots a favor?

Un vot a favor.

Vots en contra?

Setze vots en contra.

Per tant, la proposta queda rebutjada.

Ara hauríem de passar al punt número 8, però necessiten un moment de pausa per habilitar la projecció; per tant, hauríem de suspendre la sessió uns cinc minuts, màxim. Per tant, no marxin molt lluny.

La sessió se suspèn a tres quarts de quatre de la tarda i cinc minuts i es reprèn a tres quarts de quatre i dotze minuts.

La vicepresidenta

Bé, doncs reprenem la sessió.

No sé si el diputat de Ciutadans que ha marxat..., és perquè ha sortit un moment i ara torna o ha marxat, però... *(Veus de fons.)* No torna? *(Veus de fons.)* D'acord. Doncs ja hi som tots.

Compareixença del director executiu de l'Institut Català d'Avaluació de Polítiques Públiques (Ivàlua) per a informar del programa d'activitats i els objectius d'Ivàlua per al 2022

357-00796/13

Comencem. Reprenem amb el punt número 8, amb la compareixença del l'Institut Català d'Avaluació de Polítiques Públiques per informar del programa d'activitats i els objectius d'Ivàlua per al 2022. Per començar, donar les gràcies tant al president com al director executiu per venir aquí. Crec que entre els dos es reparteixen el temps i la intervenció. Com hem quedat, tenen uns vint, vint-i-cinc minuts, a tot estirar, per a la presentació. Per tant, moltes gràcies.

El president de l'Institut Català d'Avaluació de Polítiques Públiques
(Francesc Xavier Cuadras Morató)

Molt bé; moltes gràcies, presidenta. Bé, agrair a la Comissió d'Economia i Hisenda que ens permeti comparèixer avui. Els representants d'Ivàlua ja vam comparèixer el 20 de novembre del 2019, aleshores per informar sobre el sistema d'anàlisi i avaluació de les polítiques públiques, del qual Ivàlua, doncs, és un agent important.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Avui l'objectiu sobretot és doble: per una part, donar a conèixer les actuacions realitzades l'exercici 2022 i explicar el pla anual d'actuacions del 2023 a Ivàlua. I, per descomptat, també donar resposta a les qüestions que es puguin plantejar per part dels grups parlamentaris, i també conèixer el seu posicionament i la seva visió sobre el tema de l'avaluació de les polítiques públiques i la importància que tots hi volem donar.

Ivàlua és un consorci públic que es va crear el 2006 i que es va posar en marxa el 2008, i les entitats consorciades són la Generalitat de Catalunya, la Diputació de Barcelona i la Universitat Pompeu Fabra. I la nostra missió és promoure l'avaluació de les polítiques públiques, i això es fa aportant metodologia i eines que generin evidència que serveixin a les administracions i a les persones que hi treballen a millorar la presa de les decisions.

I..., alguns trets distintius d'Ivàlua. És la primera i única institució pública que es dedica exclusivament a l'avaluació de polítiques públiques a Catalunya. Manté una relació directa amb les administracions i amb les entitats del sector públic, i té un equip multidisciplinari d'experts, sobretot en ciències socials, que ens permet fer aquesta tasca d'avaluar les polítiques públiques.

Com ho fem? Doncs, bàsicament, fem avaluacions amb la intenció d'aportar evidències que ajudin a millorar l'eficàcia i l'eficiència de les polítiques i dels programes. Però no només això, també hi ha formació perquè les persones i les administracions millorin la seva capacitat per fer ells mateixos i per fer servir les avaluacions, i també difusió per ajudar les administracions i el tercer sector a adoptar decisions més informades.

Bé, aquest és una mica un esquema, doncs, d'aquesta roda de la generació o la promoció de les avaluacions: la generació d'evidència, l'ús d'aquestes evidències per fer millors polítiques públiques, que és una mica la raó de ser d'Ivàlua. I nosaltres el que fem és avaluacions, assessoraments per fer millors avaluacions quan no les fem nosaltres, activitats de formació. I també tenim eines per difondre les nostres activitats a totes les persones interessades en l'avaluació de polítiques públiques.

En quinze anys hem avaluat polítiques en àmbits que sobretot es relacionen amb els àmbits socials, les polítiques educatives i també d'educació. I un resum, *grosso modo*, doncs..., això són polítiques per valor de 4.600 milions d'euros i que afecten més de 2,4 milions de persones en el seu conjunt.

Pel que fa a l'equip d'Ivàlua, doncs, actualment hi ha divuit persones: dotze analistes, una persona que es dedica a comunicació i quatre a gestió, i, a part, el director executiu. Aquest nombre d'efectius s'ha anat incrementant darrerament perquè també s'ha augmentat l'activitat del consorci, com després veurem, i la previsió és que aquest any 2023 s'hi incorporaran quatre persones més, tres analistes i una persona de gestió, per completar una plantilla que seria de vint-i-dues persones, que és el que actualment tenim aprovat pel consell rector.

Llavors, pel que fa a l'activitat, bé, es veu ja la línia ascendent del nombre de projectes. Aquí hi ha la suma de les avaluacions i els assessoraments. En els últims anys hem augmentat d'una manera considerable –en els últims deu anys– el nombre de projectes. En consonància amb això, el pressupost d'ingressos també ha augmentat, sobretot el pressupost de les despeses estructurals, i, bàsicament, les despeses, que és el que tenim aquí, de personal.

I, simplement, mencionar que actualment tenim un pla estratègic aprovat, un pla estratègic per als anys 22 al 25, que es va aprovar el 26 de maig del 2022 per part del Consell Rector d'Ivàlua, i del qual els eixos principals són, per una part, persistir en l'avaluació com a eina de millora de les polítiques. Dintre del que serien les nostres activitats internament, evidentment, prestar atenció especial a la incorporació i a la retenció del talent –el capital humà és el nostre principal actiu, sense cap mena de dubte. En termes estructurals, a Catalunya, i a l'hora de promoure i de consolidar les actuacions d'avaluació, hi ha el projecte de crear una comunitat de l'avaluació a Catalunya, una xarxa d'avaluadors, una connexió entre les ofertes i les demandes d'avaluació. I, finalment, també el que ens interessa en aquest pla estratègic són les col·laboracions amb les institucions de caire estratègic, especialment, per exemple, el Parlament.

I, ja per acabar, per nosaltres comparèixer al Parlament de manera periòdica és una activitat que hem incorporat com a desideràtum en el pla estratègic 2022-2025. Sabem que, en els països on la institucionalització de l'avaluació està més consolida-

da, el Parlament, com no pot ser d'altra manera, és un actor, doncs, amb un protagonisme important, ja sigui perquè l'avaluació s'incorpora en la mateixa legislació que fa el Parlament, perquè es fomenta la incorporació de l'avaluació en les activitats de control i supervisió de les administracions o perquè dintre del propi legislatiu en algunes ocasions hi ha ubicades activitats relacionades amb l'avaluació. Aleshores, des d'Ivàlua manifestem el desig de continuar que sigui possible comparèixer al Parlament per explicar el nostre pla de treball i que això es converteixi, si és possible, en una activitat recurrent.

I, per descomptat, també ens posem a disposició del Parlament i de tots els grups parlamentaris per ajudar a consolidar aquesta cultura de l'avaluació, que és una mica, en definitiva, la missió que tenim encarregada.

I ara ja passo la paraula al director executiu d'Ivàlua, el senyor Marc Balaguer.

El director executiu de l'Institut Català d'Avaluació de Polítiques Públiques (Marc Balaguer Puig)

Gràcies. Jo, per la meua part, explicaré el que serien, bàsicament, les actuacions que hem realitzat l'any 2022 i també quines actuacions preveiem dur a terme al llarg del 23.

Pel que fa a les actuacions, com ha comentat el president, bàsicament es pot diferenciar el que serien actuacions de generació de coneixement, com són les avaluacions i els assessoraments, i també aquelles eines que posem en marxa per, un cop generat aquest coneixement, apropar-lo al personal tècnic i al personal decisor, que és, en definitiva, qui l'ha de fer servir.

Actualment, pel que fa a l'any 22, tenim un seguit d'avaluacions que ja estan..., aquestes estan publicades i ja estan a la web. Són aquestes quatre avaluacions: l'avaluació de la implementació del servei d'atenció domiciliària, l'avaluació de la llei d'igualtat efectiva entre homes i dones, l'avaluació del pla general d'inversions –que el vam publicar la setmana passada, que és un projecte per a la Diputació de Barcelona– i l'avaluació dels ajuts a empreses en temps de covid –que és un informe que estem tancant i que publicarem en breu.

A part d'això, estem treballant tancant aquestes avaluacions, les que ara comento. Les comentaré molt ràpid i, després, si hi ha alguna pregunta específica sobre cadascuna d'elles, estic a la vostra disposició per respondre a qualsevol dubte que tingueu.

L'avaluació del disseny i implementació de la renda garantida, que ja vam fer una primera avaluació de disseny i implementació de la renda garantida que es va presentar també aquí al Parlament. I ara aquesta avaluació l'estem actualitzant amb dades que van des del 2020 fins a l'abril del 2022. I tenim previst publicar aquesta avaluació al llarg d'aquest quadrimestre.

També com a resultat d'una moció parlamentària es va posar en marxa, en col·laboració amb la Secretaria d'Hisenda, un seguit d'iniciatives destinades a avaluar l'eficàcia i l'eficiència de tots els tributs propis, començant per l'impost sobre habitatges buits. Aleshores, hem estat durant aquests tres darrers anys treballant en aquest tipus d'avaluacions. Hem avaluat l'impost sobre habitatges buits, que el vam avaluar el 2021; per això no surt aquí en el pla d'actuacions del 22, però el tenim previst presentar aquest any.

Hem avaluat també, en col·laboració amb la Universitat de Barcelona, l'impacte de l'impost sobre establiments turístics. I també hem avaluat, també en col·laboració amb un equip de recerca de la Universitat de Barcelona, l'impost sobre l'emissió d'òxids a l'atmosfera produïda per l'aviació comercial. O sigui, aquestes avaluacions estan a punt de tancar-se, i també la idea és poder-les presentar al llarg d'aquest any.

També hem avaluat o estem en procés d'avaluar la implementació de determinats beneficis fiscals, i és una avaluació de la implementació que també publicarem al llarg d'aquest any.

I també estem..., bé, vam avaluar l'estratègia d'acollida en la inclusió de joves migrants sols, que aquí el que vam avaluar és sobretot..., el que seria analitzar els sistemes d'informació que tenim per veure quantes persones venen, a quin tipus de

serveis s'acullen i, bàsicament, quins recursos estan utilitzant. Això, pel que fa a avaluacions.

També el 2022 hem posat en marxa un seguit d'assessoraments. Aquí els assessoraments, bàsicament, són de tres tipus. En primer lloc, assessorar entitats o organitzacions per incorporar-hi la cultura de l'avaluació. I aquest seria una mica el cas de la col·laboració amb l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, que hem col·laborat amb ells perquè s'incorporés la formació en avaluació en els diferents àmbits de la diferent oferta formativa de l'escola. Això, per una banda.

O, per altra banda, també, en l'àmbit de la cooperació al desenvolupament, es va impulsar un pla director de cooperació al desenvolupament. I, aleshores, el que hem intentat aquí és com podem incorporar l'avaluació tant en el pla director com en els projectes de cooperació que se'n deriven i tots els aspectes relacionats amb l'avaluació en cada un dels àmbits del pla director de la cooperació al desenvolupament.

I un altre tipus d'assessorament és el que fem..., en aquest cas, vam parlar del pla pilot per a l'RBU, que al llarg del disseny del pilot nosaltres vam estar assessorant l'oficina del pla pilot perquè el pilot es dugués a terme de la forma que fos més avaluable possible, intentant acompanyar l'oficina del pla pilot per garantir les condicions tècniques per, eventualment, en el cas de que es tirés endavant aquest pla pilot, doncs, pel que fa a mostra, variables, tipus d'informació, impacte..., que poguéssim recollir el màxim d'informació i poder capturar el màxim d'impactes possible.

També altres tipus d'assessoraments..., el projecte Amunt!, per a l'Ajuntament de Barcelona, que és una avaluació que fa una altra entitat, que és el Cemfi, del conjunt de les accions que es fan en les diferents comunitats autònomes pel que fa a l'ingrés mínim vital. I aquí nosaltres estem assessorant també l'ajuntament perquè el disseny d'aquest projecte i la seva implementació siguin el màxim d'avaluables possible.

També estem treballant en l'elaboració d'eines, com seria..., amb la Taula del Tercer Sector hem ajudat aquest any a que elaborin una eina per poder saber, les entitats, en quin grau de maduresa estan pel que fa a l'avaluació de polítiques públiques. És a dir, és una eina que permet que, quan un projecte d'alguna entitat s'informi..., la mateixa eina ajuda a establir quin grau de maduresa té aquest projecte i quines propostes es poden fer per millorar-ne l'avaluabilitat.

I aquí, també, a la Taula del Tercer Sector hem ajudat en un projecte que es diu Copèrnic, que el que planteja és una altra manera de plantejar els serveis socials, posant al centre les persones. I nosaltres, amb propostes que han fet diferents entitats, com Càritas, etcètera, hem ajudat a fer propostes també de millora de l'avaluabilitat dels projectes que han presentat.

Des d'Ivàlua també es potencia la formació com un element de capacitat de les persones que treballen a l'Administració i les entitats del tercer sector. I aquí hi haurien els projectes que hem impulsat des del punt de vista formatiu, que són més de cent hores formatives per a persones tant de l'Administració de la Generalitat com de la Taula del Tercer Sector, el Departament d'Educació, etcètera.

I aquí..., és el que serien eines per apropar l'avaluació. Aleshores, des d'Ivàlua hem constituït, en col·laboració amb la Universitat Pompeu Fabra, que és una entitat també consorciada, el repositori d'avaluacions, que és el primer i únic repositori que hi ha a Catalunya i al conjunt de l'Estat. I en aquest repositori hi ha abocades 178 avaluacions, i permet identificar avaluacions realitzades per sector o per tipus d'avaluació, per entitat que l'ha elaborat, i permet accedir als resultats i a les recomanacions de totes aquestes avaluacions.

També s'ha posat en marxa el que és un protocol d'ús d'avaluacions, que aquí l'objectiu és: quan nosaltres fem una avaluació o un assessorament, plantejem un seguit de recomanacions. El protocol d'ús serveix per veure si les entitats a les quals hem fet una avaluació i els hi hem plantejat un seguit de recomanacions estan efectivament incorporant o no aquestes recomanacions. I això és un aspecte per, d'alguna manera, avaluar-nos nosaltres mateixos, veure si les recomanacions que plantejem

s'estan incorporant, de quina manera, per què, i veure quins problemes hi ha, perquè això també és una manera per millorar les avaluacions.

També hem posat en marxa la xarxa de professionals de l'avaluació aquest 2022. Aquí el que estem intentant és dinamitzar els professionals que es dediquen a l'avaluació, tant des del punt de vista de l'oferta, és a dir, aquelles persones que, des de l'acadèmia o des d'actuacions de consultoria, duen a terme avaluacions... I la idea d'aquestes trobades de la xarxa de professionals de l'avaluació és apropar aquestes persones, que serien l'oferta d'avaluació, amb la potencial demanda, que serien les administracions i les entitats del tercer sector, amb l'objectiu de generar un creixement d'aquest mercat de l'avaluació o d'aquesta comunitat, no?, que interactui i que sigui cada cop més dinàmica.

I, després, hem posat en marxa el que serien iniciatives Què funciona?, que això és un projecte sobretot que es treballa molt en països..., entorns anglosaxons. Que aquí la idea és: allà, en aquells àmbits o en aquells sectors que són rellevants, que tenen importància des del punt de vista estratègic i, en canvi, que no en tenim avaluacions a casa nostra..., anem a veure avaluacions que s'hagin fet en altres països, sobretot els països anglosaxons o escandinaus, i que incorporen resultats i recomanacions, i intentar traduir-les, apropar-les perquè també siguin útils per a projectes que es vulguin posar en marxa a casa nostra. Aquí la idea és, abans de dissenyar una política, que els tècnics i el personal decisor tinguin eines i tinguin uns recursos informatius que permetin poder-la dissenyar amb les millors garanties d'èxit.

I també, com dèiem abans, és important generar eines, apropar-les, però també difondre-les. I el que..., cada cop que fem..., nosaltres elaborem guies per incorporar l'avaluació a la presa de decisions. La darrera guia que hem publicat és la guia sobre la incorporació de la participació a l'avaluació de polítiques públiques, però també, cada cop que fem una avaluació, fem un *policy brief*, que seria un resum de cinc, sis, set pàgines, que el que fa és un resum de l'avaluació: explica quins són els resultats principals, quines són les recomanacions, i també infografies d'una sola pàgina que també resumeixen aquestes avaluacions.

I ara vam fer un estudi que ens va identificar que la ciutadania estava molt allunyada de les avaluacions, i ara estem generant uns productes de difusió per apropar l'avaluació a la ciutadania. També fem un butlletí, i aquí hem posat alguns exemples d'aquests productes de difusió.

I, ara, parlant..., queda molt poc de temps per explicar el pla de treball del 23, però bàsicament el 23 tenim disset avaluacions, onze assessoraments, a més d'aquestes iniciatives Què funciona?, set projectes interns –que serien aquests..., eines, bàsicament– i actuacions formatives.

Aleshores, aquí es veu amb qui treballem, que és bàsicament amb la Generalitat de Catalunya. I això ha canviat des dels darrers quatre o cinc anys; fa quatre o cinc anys la Generalitat no era la primera entitat que encarregava projectes, ara sí.

I això seria la divisió per departaments. Aquí..., molt ràpidament, els projectes més importants i com estan distribuïts pels eixos de govern. Tenim projectes en tots els eixos de govern, i projectes cada cop més rellevants des d'un punt de vista presupostari. Aquí hi hauria la distinció per hores dels projectes. D'aquests projectes..., el 2023, un quaranta-cinc per cent d'aquests projectes són nous i cinquanta-cinc són ja existents. És a dir, cada cop més intentem treballar amb una perspectiva a llarg termini, amb avaluacions que durin dos, tres i quatre anys, que permetin incorporar diferents tipus d'avaluació en el mateix projecte i, alhora, accions de difusió i posada en marxa de les recomanacions.

Bé, i aquí..., això serien exemples d'aquests projectes. Molt ràpidament, aquí destacar potser el SOC. Amb el SOC feia com quatre anys que no hi treballàvem, i ara hi treballarem en un projecte que té una perspectiva a tres anys que permetrà avaluar polítiques molt rellevants i fins i tot plantejar potencials pilots.

També estem assessorant el projecte FPCat per incorporar l'avaluació a la formació professional. Amb la diputació també estem treballant com incorporar l'avaluació en un programa amb un centre d'innovació en serveis públics que es diu CISSP, que aquí la idea és com incorporar avaluació en àmbits que puguin estar vinculats amb la innovació.

Seguirem amb una nova avaluació d'una política d'impostos; en aquest cas, l'impost de grans establiments comercials.

I com a novetat –i ja gairebé per acabar–, com a resultat del pla estratègic, hem posat en marxa una iniciativa que és avaluacions a oferta. És a dir, fins ara nosaltres avaluàvem a demanda de les administracions, i el que fèiem com a iniciativa nostra eren aquestes eines per apropar les avaluacions. I ara el que estem fent és plantejar també projectes on no tinguem demanda, però que creiem que són rellevants..., els intentem avaluar nosaltres mateixos. Això seria el que motiva l'avaluació de la política infantil de l'I2, la gratuïtat a l'I2.

També incorporar la perspectiva de gènere a l'avaluació de la renda garantida.

Treballar noves iniciatives que funcionen en àmbits estratègics, com les polítiques d'habitatge, on no tenim –o molt poques– demandes d'avaluació de polítiques ambientals.

I, bé, que aquest any farem cent cinquanta hores de formació.

I, per concloure, a Catalunya s'estan posant les bases cap a una major institucionalització de l'avaluació. Avui en dia el Govern de la Generalitat té una agenda d'avaluacions molt notable. El nostre pla de treball també és cada cop més important, incorpora avaluacions de major pressupost, rellevància estratègica i capacitat de transformació.

I també des d'Ivàlua estem cada cop més incorporant més talent i esdevenint un factor clau de l'avaluació. I ho volem seguir sent de la mà tant de les administracions, del tercer sector, com també del Parlament de Catalunya.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, a més, per intentar ajustar-se al temps. Ara seria el torn del grup proponent, que és el Grup Socialistes, per un temps màxim de cinc minuts.

Jordi Riba Colom

Moltes gràcies, vicepresidenta. Gràcies especialment al senyor Xavier Cuadras, presidents de l'institut, i al senyor Balaguer, director de l'institut català, de l'Ivàlua, per la presentació i per la tasca que fan. Els informes de l'Ivàlua són realment molt interessants i molt necessaris. La informació que es desprèn d'aquests, amb la perspectiva o amb una retrospectiva d'aquests, els he de dir que és..., o m'ha semblat a mi, si més no particularment, i crec que pot ser comunament compartit, extremadament interessant, positiva i, hi insisteixo, necessària des del punt de vista de la voluntat d'assolir els objectius que es deriven de l'avaluació de polítiques públiques. En definitiva, avaluar per conèixer, tenir capacitat de prendre decisions amb coneixement de causa, millorant eficàcia, eficiència i, en definitiva, millorar aquestes polítiques públiques.

I, en aquest sentit, i en bona mesura, la sollicitud de compareixença anava en aquest sentit, en primer lloc, d'oferir-los la possibilitat de fer efectiva aquesta voluntat de recurrència a la compareixença per retre comptes, en definitiva, que també és un dels objectius de l'avaluació, en el Parlament, però també de fer una reflexió amb un caràcter una mica més prospectiu. I em refereixo a algunes de les consideracions que ha fet especialment al final de la seva intervenció pel que feia a la manera, diguem-ne, que l'Ivàlua ha desenvolupat les seves funcions, la seva activitat al llarg dels anys. I vostè deia: «A demanda, és a dir, eren els departaments els que ens plantejaven la voluntat o la necessitat d'avaluar determinades polítiques públiques; entrem a oferir a aquells que ens sembla des d'Ivàlua que poden ser susceptibles...»

I també, en l'última o darrera diapositiva, ens parlava de l'agenda d'avaluació de la Generalitat de Catalunya i d'una progressiva voluntat d'institucionalització. I la nostra intervenció va fonamentalment en aquest sentit: quina és la seva opinió prospectivament, des del punt de vista de la institucionalització de les polítiques d'avaluació de polítiques públiques –valgui la redundància–, a l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Com a conseqüència o derivada inevitable d'aquest mètode a demanda, ens trobem en una situació, hi insisteixo... I és encomiable la tasca que fan vostès, no és en absolut –no ho entenguin així en cap cas– com una crítica o com un comentari respecte a l'eficàcia o eficiència de l'IvÀlua, ans al contrari, sabem que amb vint-i-dues persones la tasca que fan és ingent, però sí que, diguem-ne, des del punt de vista no seu, sinó d'aquell que ha de ser avaluat, fonamentalment, ens sembla que les funcions que es desenvolupen o l'avaluació de polítiques públiques, millor dit, es porta a terme d'una manera de caràcter esporàdic i no com una activitat integrada en la planificació de les polítiques públiques, que és el que, en definitiva, representa el concepte d'institucionalització: integrar-la, planificar-la, convertir-la fins i tot en obligatòria en aquelles polítiques més rellevants; regular la incorporació dels resultats de les avaluacions en la presa de decisions per tal de definir si s'han de continuar, abandonar; redissenyar les polítiques públiques; la sistemàtica de la planificació, de quines són les polítiques que han de ser avaluades, per tal de que no tinguin aquest caràcter esporàdic o a demanda.

I, per tant, quina és la seva reflexió o la seva posició o la seva, diguem-ne, visió, en definitiva, respecte a aquesta conveniència d'institucionalitzar. I, eventualment, quins mecanismes o quines formes els hi sembla que serien convenients i adequades per tal de dur a terme aquesta institucionalització per assolir aquests objectius que els hi comentava.

Crec que val la pena destacar que el desembre de l'any passat es va aprovar la llei d'institucionalització de polítiques públiques per part de l'Estat, a conseqüència de l'aplicació de les obligacions o els compromisos contrets en el pla de recuperació, transformació i resiliència, que es compromet, diguem-ne, a una estratègia per reforçar el sistema públic. No sé si, per analogia, ens hauríem d'aplicar el criteri des del punt de vista de les virtuts i, hi insisteixo, la necessitat d'incorporar de manera sistemàtica i, per tant, institucionalitzada aquesta voluntat d'anàlisi i d'avaluació de polítiques públiques en el procedir ordinari de les polítiques de la Generalitat.

Ens sembla que és un instrument indispensable de millora de les polítiques públiques, sense el qual, doncs, moltes vegades acabem amb dinàmiques de polítiques incrementals o polítiques inercials, fins i tot, si no ens replantegem de manera recurrent quina és..., o si el que estem fent és lo adequat, és lo correcte, se circumscriu als objectius de les polítiques que estaven dissenyades, no només en termes de si ho fem bé, sinó de si respon als objectius que es pretenien per millorar o minorar una situació social indesitjable, que és al que respon el disseny de polítiques públiques. I, per tant, aquesta sistemàtica i integració, institucionalització, en definitiva, ens semblen importants i en voldríem conèixer la seva opinió.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Bé, moltes gràcies. Ara és el torn de Junts per Catalunya.

Joan Canadell i Bruguera

Moltes gràcies, presidenta en funcions. Bé, primer de tot, agrair la seva explicació i presentació. I crec que ha quedat molt clar o força clar el que fan i alguns dels exemples que han explicat del que ara estan treballant.

Jo diria, a nivell general, que al segle XXI la política haurà de canviar o l'hauréu d'anar canviant respecte al que hem fet fins ara. I la prova d'això és que la gent, almenys aquí a Catalunya, s'està desfent de la política, no? I una de les maneres de

fer-ho, justament, és primer ser molt autocrític –molt autocrític–, i això vol dir que el Govern ha de ser autocrític; també els parlamentaris, eh?, però, vull dir, el Govern, com a funció de govern, ha de ser autocrític. I s'ha d'avaluar contínuament. I, per tant, la feina de l'avaluació i la difusió d'aquests informes, doncs, jo crec que és clau, i va amb un factor també molt important al segle XXI, que és la transparència. I la transparència sobre l'Administració pública, sobre què fa l'Administració pública i com assoleix els seus objectius, em sembla que és un factor que és clau.

Però jo no tinc clar si amb el que vostès estan fent n'hi ha suficient o no, o si es pot millorar o no. Llavors, una mica, com ho veuen, també amb aquesta autocrítica de, vostès mateixos, com a funció..., si realment és millorable, no? Després, potser diran: «No, és que amb vint-i-dos persones podem fer el que podem fer, i amb dos-centes en podríem fer moltes més.» Segur, eh?, però una mica també d'autocrítica, perquè crec que és un factor clau, aquest.

Però jo, per exemple, vull posar sobre la taula un exemple que vostès han mencionat, que hi ha un informe que ara volen fer, que és del SOC. Del SOC n'hem parlat aquí tots els grups parlamentaris dient que no funciona, eh? No funciona perquè, al final, només atén el tres per cent de les demandes de llocs de treball. Per tant, una institució que només aborda el tres per cent de la necessitat i que, a més a més, té un cost públic de 500 milions d'euros, doncs..., és evident que alguna cosa no funciona bé. Llavors, jo no sé si els tres informes o aquests tres anys que vostès han dit que ara, per exemple, faran sobre el SOC..., si s'aborden des d'aquesta perspectiva, és a dir, realment... Perquè, clar, tres anys és molt de temps, i si hem de passar tres anys més sense transformar el SOC, doncs, tampoc anem bé. Per tant, no sé fins a quin punt el calat o la profunditat de les seves anàlisis poden ajudar realment a una transformació important d'un departament com aquest –que dic que és un exemple, eh?

Llavors, algunes preguntes. Qui decideix el que avaluen? Suposo que aquest pla estratègic 22-25 deu incloure no sé si un marc o si hi ha tot el detall del que farem d'aquí al 2025. Bé, doncs, qui ho fa? I no sé si això..., a mi no em sona que ho aprovem aquí al Parlament, però no ho sé, eh?, potser m'ha passat per alt.

L'altra cosa és com i a qui es comuniquen els resultats. I aquí suposo que també és millorable, com tot en general. La comunicació segur que és millorable, però..., com arriba això a la societat en general, no?

Una altra pregunta. Si he entès bé el que ha dit el senyor Cuadras, s'havien abordat uns 4.600 milions d'euros, suposo, de pressupost. No sé si vol dir que s'han analitzat, diguem-ne, departaments o subfuncions per valor de 4.600. No sé si és això... (*Veus de fons.*) D'acord. Per tant, si volguéssim fer tot el cent per cent de l'Administració, més o menys anem a un ritme de deu anys, per dir alguna cosa, eh?, una ordre de magnitud, però tampoc sé si ho dic bé. Més o menys, si això, doncs, va en aquesta línia.

Llavors, bé, he entrat ara un moment a la web. He vist que sí que hi ha el repositori, però suposo que si busco, per exemple, l'informe de la renda bàsica universal el trobaré fàcil, no? (*Veus de fons.*) Deu haver-hi... No ho he trobat, eh?, en cinc minuts, però després ho buscaré, perquè és un tema que m'interessa. Suposo que deu ser-hi. I, per tant, aquí també no sé si hem de millorar la comunicació del portal. Ja dic, dos minuts he estat, eh?, mirant-ho, però potser s'ha de millorar perquè realment si algú hi té interès, doncs, ho trobi fàcil, no?

I també m'ha agradat molt la idea del Què funciona? –al món empresarial en diem *benchmarking*–, de veure què fan els altres i veure com podem millorar. Suposo que també hi deu ser. He vist una pestanya de Què funciona? i suposo que també allà trobaré coses que fan a altres països.

Per tant, des d'aquest punt de vista, doncs, em sembla molt bé que hi hagi un repositori i que sigui accessible, i com més accessible molt millor.

I, llavors, ja per acabar, quina resposta tenen de les avaluacions. Ja ho han dit, eh?, que fan una mica de recull després de què..., però una ordre de magnitud: estem

al deu per cent, al noranta, al cinquanta? Una ordre de magnitud, que ja sé que deu haver-hi de tot, com a tot arreu.

I ja està. Aquestes són les preguntes. I moltes gràcies per la feina que fan.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Ara és el torn del portaveu del Grup Parlamentari de VOX.

Joan Garriga Doménech

Gràcies, presidenta. Bueno, me hace especial ilusión esta comparecencia, porque..., anteriorment hem tractat una bonificació de l'IRPF que ha sigut rebutjada per tots els grups menys pel nostre, i la gran tesi és que tenim molta despesa supèrflua. Doncs jo, amb tot el respecte per les persones, pels treballadors de la casa d'Ivàlua, crec que aquesta entitat demostra que és una despesa totalment prescindible per als catalans.

Té com a missió avaluar les polítiques públiques, i jo crec que per a això ja hi ha el Parlament de Catalunya. I, si no, tenim la Sindicatura de Comptes, per mirar a veure si hi ha algun tipus de tema econòmic que està malament. O els propis tribunals, i, si no, els electors a les eleccions, no? Això és com tindre una comunitat de veïns amb un president, una junta, un administrador, i ficar un gabinet, un equip que cobra per controlar si el president, l'administrador... Doncs a mi em sembla que per a això ja hi ha la junta de veïns i ho trobo com un producte de luxe, la veritat, un producte de luxe que ens costa 1,6 milions d'euros, que en nòmines se'n van 1,3 milions d'euros. I és aquest exemple del que a vegades s'anomena aquí en el Parlament «xiringuito».

És un «xiringuito» molt ideològic, perquè quan vostès han comentat els informes i els estudis..., clar, sembla, no ho sé, que tingui uns assessors de la CUP o de Podem, perquè tot és sobre l'impost de «vivendes» buides –no sobre reduir successions, eh?–, sobre l'impost del CO₂ en l'aviació, sobre la llei d'igualtat homes i dones o sobre els MENAs –no sobre el control de la immigració o sobre els problemes que causa l'islamisme. Em fa gràcia, no? O sigui que no ho sé, jo no sé si vostès són militants d'un partit polític, però si són una institució pública... El diputat que abans, doncs, m'ha precedit en la paraula...: «I com determinen aquests temes?» Em sumo a aquesta pregunta; si no li importa al diputat de Junts, jo fico un bis a la seva pregunta, i, si no, la formulo novament, perquè és que la veritat és que em crida molt l'atenció aquest tipus d'informes que semblen preguntes de control dels diputats de la CUP o de Podem en el Parlament de Catalunya.

I res més. Amb tota la delicadesa personal amb les seves persones, que jo crec que segur que són magnífics professionals i que estan aquí pels seus mèrits propis, però jo crec que Ivàlua sobra i els catalans ens ho hauríem d'estalviar.

Gràcies.

La vicepresidenta

Bé, gràcies, tot i que hi ha hagut algunes afirmacions que serien més aviat discutibles pel que fa al respecte, com a mínim, a totes les religions des d'aquest Parlament: l'islamisme no discrimina.

Tindria la paraula ara...

Joan Garriga Doménech

No he comentat la religió de l'islam. He dit «l'islamisme», que és la plasmació política de la religió de l'islam. No he parlat de religió; he parlat d'islamisme, que no és una religió.

La vicepresidenta

Té la paraula el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Jordi Orobitg i Solé

Moltes gràcies, presidenta. Bé, nosaltres, en primer lloc, agrair la compareixença i, evidentment, mostrar la nostra admiració pel gran volum de treball, la tasca important que es fa des d'Ivàlua, també amb uns efectius que, evidentment, són sempre

millorables, i que, de fet, ho són. En aquest cas, ja existeix una aposta per part del Govern de la Generalitat en aquests pressupostos de l'any 2023, amb aquest compromís d'1,7 milions d'euros destinats a Ivàlua, que des del nostre punt de vista fa una tasca molt rellevant.

I la fa en tant que és una institució pública, en aquest cas, un consorci integrat per dos administracions –la Generalitat, la Diputació de Barcelona– i, en aquest cas, també un ens universitari, que fa una tasca, des del nostre punt..., importantíssima, que és l'avaluació, des de la distància i sense cap biaix ideològic, doncs, en aquest cas, de les polítiques públiques, la seva aplicació. I entenc que, com és lògic, en funció dels encàrrecs que rep, més enllà d'aquesta iniciativa, que ens sembla innovadora i important, que són aquestes avaluacions de l'oferta que se'ns ha explicat, que és la iniciativa d'aquest darrer any..., i que per nosaltres és rellevant.

I també els hi he de dir que des del punt de vista partidista, doncs, satisfactori, home, i que despertí l'interès..., la implantació de la gratuïtat de l'I2, perquè creiem que té un efecte sociològic important, sobretot en polítiques de gènere. I entenem que és rellevant que també en aquest cas, des de la seva institució, s'hagi despertat aquest interès per poder avaluar aquesta política pública, que entenc que obeeix, lògicament, a les polítiques que es despleguen, efectivament, des de les institucions i no a aquelles que constitueixen l'eix ideològic d'un partit polític que a dia d'avui, afortunadament, encara és minoritari en aquesta cambra legislativa, i que, per tant, quan arribi a detenir el poder o el Govern, que esperem que no passi mai, serà capaç de fer els encàrrecs que li semblin més adients.

Per nosaltres, home, l'avaluació de projectes o la implantació o el desenvolupament de polítiques com el servei d'assistència domiciliària, la llei d'igualtat efectiva entre homes i dones, el pla general d'inversions i tants altres que han estat explicats, doncs, ens sembla importantíssim.

De la mateixa manera que també ens sembla important que no totes les polítiques d'avaluació o no tota l'avaluació –perdó– de les polítiques públiques hagi de recaure en aquest cas en Ivàlua. Jo voldria recordar a algun dels portaveus que m'han precedit que la llei de finances públiques, modificada l'any 2014, garanteix que tots els projectes d'inversió i intervencions públiques amb un impacte rellevant a les finances públiques de la Generalitat comptin amb un informe preceptiu.

I és que, a dia d'avui, en aquests moments, la Generalitat realitza informes preceptius per imports estimats superiors a 10 milions d'euros i d'anàlisi cost-benefici comparat si l'impacte és superior a 25 milions d'euros. El mateix estableix la llei de pressupostos de 2017 en la seva disposició addicional segona, que estableix un procediment de revisió de despesa, seguint les recomanacions de l'Eurogrup, que considera les revisions de despesa com una eina essencial per millorar la qualitat de les finances públiques. I no ens hi ha obligat, en aquest cas, Europa; és, en aquest cas, un règim d'avaluació que el propi Parlament de Catalunya, per mediació de la seva tasca legislativa, doncs, ha vingut a establir o a imposar al Govern per, precisament, fer una auditoria no tant econòmica, sinó cost-benefici de la implantació de polítiques públiques per part del Govern.

Dit això, i entre molts projectes que han explicat, per nosaltres és important també, des del punt de vista ideològic, doncs, el de la renda bàsica universal. En aquest cas, ha estat una de les seves tasques d'assessorament, segons ens han explicat, amb l'acompanyament per establir les condicions de desenvolupament del projecte; un projecte que ens sembla que és el paradigma de l'avaluació. Vull dir, està clar que, en aquest cas, una prova pilot d'aquest tipus, amb una despesa econòmica rellevant, però també limitada fins a 40 milions d'euros, algun dels companys que m'han precedit l'haurien de veure com el paradigma de l'avaluació de les polítiques públiques, del cost-benefici de la seva implantació. Perquè més enllà..., abans de fer-ne una implantació globalitzada per a tota la nostra societat, ho fem en un àmbit

determinat, amb un import determinat i amb un espectre sociològic concret. I, per tant, per nosaltres és rellevant.

És un projecte que nosaltres abanderàvem, a més d'altres formacions polítiques, no? I, lògicament, les contingències polítiques han fet que a dia d'avui una part substancial del nostre Parlament hagi abocat a que no es pugui..., o pretén que no es pugui implantar aquest pla pilot. Doncs nosaltres tindriem interès –que, de fet, l'hem trobat al seu web en poca estona– que ens poguessin explicitar quina ha estat aquesta tasca d'acompanyament en aquest projecte, en què ha consistit. I, en definitiva, doncs, tot allò que tingui a veure amb la renda bàsica universal, allò que considerin rellevant de la seva intervenció en aquest àmbit.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Bé, moltes gràcies. Ara tindrien un torn de resposta per cinc minuts. Sé que és complicat, serem una mica flexibles, però com que després hi ha una altra compareixença... Per tant, quan vulguin.

El president de l'Institut Català d'Avaluació de Polítiques Públiques

Bé. Pel que fa a la institucionalització de les tasques d'avaluació, bé, partíem, diguem-ne, d'una realitat que era d'una institucionalització gairebé inexistente. I, de fet, Ivàlua va néixer més com un projecte quasi diria acadèmic que d'institucionalització de l'avaluació, però això ha anat canviant. És a dir, la llei de finances, la comissió interdepartamental d'avaluació, el Proava –que és un programa de promoció de l'avaluació–, tot això són elements que van en aquesta línia i que potser haurien d'acabar amb una, diguem-ne, actuació legislativa més intensa, una llei d'avaluació potser, com s'ha mencionat també. És a dir, que en última instància és responsabilitat del Govern, dels partits polítics i del Parlament, no? Des d'Ivàlua nosaltres sí que hem fet estudis comparatius, i aquest és el recorregut que segurament és el que s'haurà d'anar fent en el nostre país, com s'ha fet en altres llocs. És a dir, entendre que l'avaluació és un element fonamental de la política pública. Per tant, si la política pública té determinades característiques i està regulada d'una determinada manera, doncs, l'avaluació és un element idèntic.

Si Ivàlua és o no un producte de luxe o un «xiringuito». Bé, només fa falta veure els exemples dels països amb els quals ens volem comparar. I, per tant, doncs, no cal dir res més.

Com es determinen els temes? Bé, el programa de treball anual el decideix el consell rector del consorci. Per tant, anualment hi ha un programa anual que decideix aquest consell rector. Jo crec que també hi ha un malentès en..., és a dir, alguns dels projectes tenen noms que semblen... És a dir, nosaltres hem fet una avaluació de la de la llei d'igualtat entre homes i dones i ens hem hagut..., això ho puc dir aquí perquè no em sentirà ningú més, no? (*l'orador riu*), però ens hem hagut de barallar amb el departament. És a dir, nosaltres..., o sigui, que nosaltres fem una avaluació de la llei d'igualtat no vol dir que fem una avaluació a favor d'aquesta llei o a favor dels que apliquen aquesta llei, sinó tot el contrari. En moltes ocasions, quan fas una avaluació, doncs, et veus obligat a desemmascarar algunes contradiccions o algunes coses que no s'han pogut fer o que no s'han fet. I, per tant, no s'ha de tenir el prejudici de que perquè nosaltres avaluem l'impost sobre les emissions de no sé què estem a favor d'aquest, perquè podríem fer una avaluació que digués: «Aquest impost té unes càrregues administratives excessives per la seva eficiència», etcètera. Per tant, des d'aquest punt de vista, no sé si no ens hem explicat suficientment bé.

El director executiu de l'Institut Català d'Avaluació de Polítiques Públiques

Comentar també la pregunta dels usos, no?, de dir per a què serveixen les avaluacions. Nosaltres, fruit d'aquesta preocupació de saber si aquestes recomanacions que nosaltres fem s'acaben incorporant o no o milloren..., o si ens fan cas, el que

hem vist és que, en un vuitanta per cent dels casos..., les contraparts que nosaltres contactem un any més tard o dos després d'haver fet aquests informes ens diuen en un vuitanta per cent que sí, que les persones que han estat col·laborant, que han estat la nostra contrapart, han millorat els seus coneixements i habilitats per poder fer avaluacions i per poder encarregar-les, i que aquí han millorat coneixement. I en un vint per cent ens diuen que aquestes avaluacions han permès millores de polítiques.

És a dir, d'aquests 4.600 milions –que ara segurament pot ser que siguin més, depèn de com ho comptem–, en un vint per cent s'han millorat aquestes polítiques, i això és important. I en altres casos també ens diuen que les avaluacions que hem fet en alguns casos..., que no han servit de res, i aleshores això també ens permet... En alguns casos el que hem vist és que potser perquè no hem tingut prou interacció amb ells o perquè han modificat la política i nosaltres no ho hem conegut prou... Doncs també, tot això és un element de millora per a l'Administració, però també per a la nostra tasca.

Però, d'alguna manera, en un vint per cent dels casos aquestes avaluacions generen modificacions de les properes polítiques, d'aquestes mateixes polítiques o de polítiques semblants. Això és el que ens diu la contrapart.

Per altra part, del tema d'institucionalització, que parlàvem abans, i també, com ha comentat el president..., clar, això és més una tasca del Govern i del Parlament, però d'alguna manera la llei d'institucionalització estatal el que fa és: agafa molts dels aspectes que surten en el capítol X de la modificació de la llei de finances públiques, que ja d'alguna manera planteja la necessitat que es facin agendes d'avaluació. I això és el que dona lloc a la Ciava, aquesta comissió interdepartamental d'avaluació de polítiques públiques, que ha fet que ara cada departament tingui una agenda d'avaluacions a dos anys, de manera que els departaments de la Generalitat i els ens han posat en marxa una agenda d'avaluacions de cent vint-i-cinc avaluacions per dur a terme el 23 i el 24.

Això segurament, com a agència d'avaluació, per nosaltres no és suficient. Per nosaltres..., crec que seria bo que gairebé totes les polítiques s'avaluessin, o les més rellevants. Però, en tot cas, si això es compara amb altres països..., en els països del sud d'Europa no hi han entitats, no hi ha cap agència com Ivàlua que es dediqui a promoure l'avaluació, i no hi ha cap territori, cap comunitat autònoma que tingui una agenda d'avaluacions. Per tant, jo crec que de mica en mica es va creixent i que es va incorporant una cultura de l'avaluació important.

I de la qüestió..., la pregunta sobre el SOC, o sigui, aquí sí que..., amb el SOC el que farem és que avaluarem dos projectes que són per a aturats de llarga durada i joves, que són projectes rellevants, són convocatòries rellevants. I aquí la idea és –i ells també hi estan disposats– plantejar una avaluació a llarg termini, la qual no sigui una avaluació justificativa, sinó que sigui una avaluació que intenti pensar en com estem fent aquests programes, si els estem fent de forma coherent, si els estem implementant de forma coherent, i també fins i tot plantejar aspectes que permetin una avaluació d'impacte en aquests dos programes. I això també és un avenç important amb les altres avaluacions que hem fet en el passat amb el SOC.

I, pel que fa a l'RBU, aquí nosaltres el que hem fet és..., hem assessorat el pilot de l'RBU perquè sigui el màxim d'avaluable. I aquests informes els vam penjar la setmana passada, o sigui, haurien d'estar disponibles, i si no els trobeu...

Em sembla que ja...

El president de l'Institut Català d'Avaluació de Polítiques Públiques

Ja no tenim més temps.

La vicepresidenta

Bé, moltes gràcies. Sabem que el temps és limitat i que hi ha moltes coses a explicar, però moltes gràcies per la compareixença.

Amb això acabem aquest punt aquí. Si els sembla, fem una petita pausa per canviar de compareixents.

La vicepresidenta

Bé.

Compareixença de Jordi Rosell Segura, coautor de l'estudi *Avaluació dels impactes i de la rendibilitat socioeconòmica del desplegament del pla d'infraestructures digitals de Catalunya* i membre de l'Observatori d'Anàlisi i Avaluació de Polítiques Públiques de la Universitat de Barcelona, per a informar sobre els resultats d'aquest estudi

357-00441/13

Reprenem la sessió amb el punt número 9 de l'ordre del dia, que és la compareixença del senyor Jordi Rosell, coautor de l'estudi *Avaluació dels impactes i de la rendibilitat socioeconòmica del desplegament del pla d'infraestructures digitals de Catalunya*, per un temps d'uns vint minuts. Per tant, moltes gràcies. Quan vulgui. Gràcies per venir.

Jordi Rosell Segura (membre de l'Observatori d'Anàlisi i Avaluació de Polítiques Públiques de la Universitat de Barcelona)

Moltes gràcies, presidenta. Diputats, diputades... Doncs, si fins ara han tingut la sessió teòrica d'avaluació, ara vindrà el cas pràctic, un cas pràctic, concretament, de l'avaluació d'aquest pla d'infraestructures digitals de la Generalitat de Catalunya. Nosaltres som l'Observatori d'Anàlisi i Avaluació de Polítiques Públiques de la Universitat de Barcelona, amb membres, la majoria, de la Universitat de Barcelona, d'altres d'altres universitats –jo mateix soc de la Universitat de Girona– i també de tantes i tantes universitats estrangeres.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Al que ens dediquem és –ja ho diu el que som, no?– a l'avaluació i a l'anàlisi de polítiques públiques. Per tant, des de la part universitària, el que perseguim són, doncs, objectius semblants als que hem tingut en el punt anterior, del cas d'Ivàlua.

Doncs bé, el context de l'estudi, no? –i aquesta és la part més important. Tot i que no la posem en l'estudi, el que sí que volem emmarcar és la importància d'aquest pla, que el podem acabar resumint... I la política que acabem avaluant és la política d'extensió de la xarxa de fibra òptica que està duent a terme la Generalitat de Catalunya. Per tant, al que venim aquí és a avaluar aquesta política.

Com a context de l'estudi, tot i que no apareix a l'estudi, però és d'imminent actualitat, sí que volem dir un posicionament que ha fet la Comissió Europea –en els últims anys, a les últimes dècades, les institucions europees són molt clares–, i diu: «El territori, tot territori, ha d'estar cobert per internet d'alta velocitat.» Això és un mandat, doncs, que ja ve d'uns quants anys enrere. I recentment ha sigut molt més explícita, i el que diu és: «Miri, aquest territori ha d'estar cobert, i fins i tot s'ha de permetre que, si els operadors privats no estan fent aquesta feina, sigui el propi sector públic qui agafi aquest toro per les banyes i, per tant, hi acabi intervenint d'una forma o altra.»

Per tant, aquí la pregunta és... Sabem que el sector privat ens arriba ja allà on hi ha molta densitat de població, mentre que en aquells llocs on hi ha una baixa densitat de població el que tenim és que aquest sector privat no hi arriba, o el que tenim és una situació en falta de competència. Per tant, és en aquest moment que el sector públic es planteja si hi ha d'intervenir per la via d'una provisió d'una infraestructura pública, no?, que anomenem de «fibra fosca», però, en aquest cas..., de poder llançar una xarxa majorista que després tindrà les seves ramificacions en una xarxa minorista, que acaba sent... Quan veiem aquestes xarxes de fibra òptica per les façanes o que podria anar soterrada que arriba a les cases, això és la part minorista, però la Genera-

litat del que s'ha encarregat és de fer la part majorista, no?, d'agafar un cable de fibra i portar-lo fins als municipis de Catalunya, amb un pla i amb una execució determinada.

La Generalitat el que fa és portar la fibra a un punt del municipi, normalment a un equipament de la Generalitat, al mateix ajuntament, i a partir d'allà serà el sector privat qui s'encarregarà de desplegar aquesta fibra. Per tant, en aquest estudi, i donada aquesta intervenció anterior per part d'Ivàlua, d'aquesta prioritització dels recursos públics, de a què dediquem aquests recursos públics..., nosaltres al que hem vingut aquí és a analitzar l'impacte econòmic que ens dona aquesta política, aquest desplegament: si aquesta política que s'ha fet des de l'any 2013 fins a l'actualitat és rendible socioeconòmicament, des del punt de vista de benestar social, o si no ho és, o quins impactes ens està generant, no? Per tant, d'aquí que aquest inici de la intervenció anés lligat amb retre comptes sobre aquesta política.

Mirarem quatre coses: si aquesta xarxa de fibra pública..., tenim aquests quatre blocs, no?: primer, si incrementa la cobertura; si té efectes sobre el mercat privat d'operadors de fibra; mirarem impactes socioeconòmics, si desplegar una xarxa pública de fibra implica que baixa la taxa d'atur, si implica que podem mantenir més els habitants al territori i lluitem contra el despoblament, mirarem si té impacte sobre la renda, i mirarem si aquesta política és desitjable o no socialment.

Per tant, comencem per la primera part. La situació general a Catalunya és que la cobertura de fibra ha crescut espectacularment, sobretot des de l'any 2017, però s'ha començat a alentir. És a dir, en el moment en què hem pogut servir les zones més denses del país, doncs, això ha sigut molt fàcil i ha anat molt ràpid, però a partir d'aquí és on aquest ritme s'ha alentit moltíssim, i posem dades a un resultat bastant obvi.

El que sí que podem anar veient... Aquí podem anar veient, doncs, com ha anat aquest desplegament. I el que tenim, amb les últimes dades de quan vam fer l'estudi, és que aquest desplegament es dona a Barcelona, àrea metropolitana, totes les zones litorals, capitals de província i normalment en zones de pas de grans infraestructures, no? El que tenim és bona part dels municipis encara amb una cobertura del zero per cent i una altra bona part dels municipis on aquesta cobertura de fibra només arriba a entitats o parts de nuclis molt concretes.

Aquesta gràfica és molt important, perquè ens connecta amb l'actualitat. Fa menys d'un any es va aprovar la llei de telecomunicacions al Congrés dels Diputats, i en una esmena d'última hora al Senat i que després va ser aprovada al Congrés i, per tant, forma part de la llei, el que diu és: «Tot nucli poblacional de l'Estat en menys d'un any ha de tenir garantit l'accés a cent megues de connexió a internet.» Això és el que diu la llei general de telecomunicacions recentment aprovada. I aquesta és la realitat que teníem a finals de l'any 2019 per al cas de Catalunya: dues tercers parts de les entitats singulars de municipis de Catalunya no tenen, no arriben a aquests cent megues.

Per tant, lligant els objectius que ens marca la Unió Europea, que marca aquesta llei estatal de telecomunicacions, i el que estem fent, el que queda clarament en evidència és que encara queda una part d'aquesta política, doncs, per seguir executant, perquè bona part del territori segueix sense aquesta cobertura.

Passaré molt ràpid... Tenen l'estudi disponible a la web de la Generalitat, i només em dedicaré a resumir-ne els punts més importants.

Primer punt: l'arribada de l'operador públic implica que augmenti la probabilitat de que hi hagi més cobertura de fibra en aquell municipi? La resposta és «sí», és dues vegades més. És a dir –i això és important, eh?–, la Generalitat el que fa és: agafa i llança aquest cable de fibra i el porta fins al municipi. Que el porti fins al municipi no vol dir que les llars tinguin fibra, perquè ha de venir un operador privat i ho ha de fer. Serà un de gran, serà un de petit, però ho ha de fer. Això vol dir que, si aquest operador no ho fa, la cobertura serà zero; tindrem un cable molt bonic i no l'estarem utilitzant. Al nostre resultat el que trobem és que incrementa la cobertura. El primer resultat que trobem és que hi ha un increment de la cobertura quan arriba

el cable. Per tant, estem llançant cable i s'està aprofitant –aquest seria el primer dels resultats–, i especialment en municipis petits, en municipis de menys de dos mil habitants. Aquest és un punt també que creiem que és important.

I els increments de cobertura són importants, no? Tenim increments de cobertura que arribem al vint-i-u per cent, increments del vint-i-u per cent. Això és molt important, perquè estem parlant de municipis que la cobertura no hi era o pràcticament era inexistent. Per tant... «Oh, és que voldríem el cent per cent.» Bé, aconseguir una cobertura del cent per cent a la majoria dels municipis és molt complicat. Per tant, passar d'un zero a un vint-i-u és un gran pas, sobretot tenint en compte que segurament estem arribant al nucli poblacional d'aquell municipi.

Aquests increments de cobertura s'han donat de forma bastant desigual per províncies. La província de Tarragona ha sigut on hem vist aquests increments de cobertura més grans, lligats a l'extensió de la xarxa de fibra pública, seguida de Girona, Lleida i, en menor mesura, Barcelona. Barcelona, en aquest sentit, té més àrees de més densitat i els operadors privats, doncs, han fet prèviament la seva feina.

Segona part d'aquest estudi: mirem aquest mercat privat, no? Aquest mercat privat el que ens diu és que tenim una indústria de la fibra molt concentrada, i en zones de molta densitat de població el que tenim és molt poques empreses i en zones de baixa densitat de població el que tenim és una empresa o fins i tot cap. Per tant, el que veurem és com l'arribada d'aquesta infraestructura pública afecta el mercat privat.

De forma molt ràpida, una hipòtesi que en diem de «connectivitat»: el fet de que arribi aquesta xarxa, que arribi aquest cable de fibra pública, implica que la xarxa privada es desplega? I la resposta i el que acabem trobant és que sí: en els municipis d'entre dos mil i deu mil habitants es fan uns increments del trenta per cent, i ho fan sobretot el que en diem els «cinc grans operadors de fibra» –ara ja són quatre, s'han fusionat; quan vam fer l'estudi eren cinc, ara ja són quatre; per tant, un problema més agreujat en termes de competència. I, en canvi, en municipis petits qui ho està fent són els petits operadors, petites empreses que tenen aquest coneixement del territori, que són els qui acaben llançant aquesta part minorista de la fibra.

A més a més, també trobem que, quan arriba aquest cable de la xarxa pública, els privats es posen les piles. És a dir, si teníem un privat que estava prestant el servei, de cop i volta el que es veu és que hi ha un increment del nombre de punts, que hi ha un increment del nombre de línies actives. Això el que fa pensar és que ràpidament les empreses saben que el que pot ser és que hi hagi més competència, que en vinguin d'altres, i ràpidament intenten fer un desplegament molt més fort allà on són. Per tant, aquesta infraestructura pública té un efecte de dinamització sobre les altres empreses. Per tant, un altre element positiu.

I un altre..., tal com comentava, doncs, ens trobem en un mercat molt concentrat, i aquí la pregunta és: l'arribada de la xarxa de fibra pública implica que tinguem un mercat menys concentrat, que no depengui de tan poques empreses? I la resposta és que sí, els índexs de concentració baixen. En aquells municipis on arriba la xarxa de fibra pública, el que tenim és l'entrada de noves empreses d'aquests cinc grans operadors –per tant, una hipòtesi prou competitiva, prou bona–, així com que l'empresa dominant, l'operador que pugui haver-hi que tingui la màxima quota de mercat, el que està fent és..., està disminuint la seva quota de mercat. Per tant, en aquest sentit, és positiu de cara al consumidor.

Impactes socioeconòmics. La literatura acadèmica sobre els efectes econòmics del desplegament de la fibra normalment el que ens diu és que hi ha impactes econòmics en aquest sentit positius, però són relativament petits. No ens pensem que quan arribi una xarxa de fibra pública el que tindrem seran uns grans increments del PIB, una baixada espectacular de les taxes d'atur; no, són entre uns efectes relativament baixos o fins i tot en alguns llocs no es troben efectes, no passa re.

Aquí el que mirarem és si aquesta xarxa de fibra pública que ha fet la Generalitat ha implicat impactes sobre la taxa d'atur, sobre el creixement de la població i sobre la

renda de les famílies. Resumint i anant ràpidament: abaixa la taxa d'atur, aquesta infraestructura? La resposta és que sí. Trobem disminucions de la taxa d'atur en aquells municipis on arriba la xarxa de fibra pública, comparat amb municipis semblants on no hi ha arribat. Aquí..., poden llegir l'estudi, però, òbviament, està molt ben agafat, tot, i el que trobem és aquestes disminucions, entre 0,3 i 0,6.

I amb un impacte més gran sobre les taxes d'atur en aquells municipis on la taxa d'atur és més baixa en el sector serveis i, en el cas de l'agricultura, en aquells municipis on la taxa d'atur és més alta. En d'altres tipus de taxes d'atur, el que no trobem són efectes..., en cap cas trobem efectes negatius en el sentit d'increments de taxes d'atur. Per tant, aquest seria el primer resultat.

L'altre resultat és: som capaços de fixar més gent en municipis gràcies a l'arribada de la fibra pública? La resposta és que, degut a la fibra, no té cap efecte. Ho hem mirat fins a l'any 2019, i aquí ens queda un dubte: què va passar amb la pandèmia. I això l'estudi..., el vam començar a fer el 2020-2021, les dades no estaven disponibles, i, per tant... Però, òbviament, l'interès a dia d'avui seria mirar els efectes de la pandèmia. En tot cas, el que trobem és que la fibra no va tenir aquest efecte, però, en canvi, la xarxa de banda ampla sí que ha tingut un efecte positiu. Aquí potser ens trobaríem amb un efecte més de..., l'expansió de la fibra ve a partir dels anys 2017, 18, 19, i, per tant, el que potser va ser més important per fixar gent al territori va ser tenir assegurats aquests deu megues de transmissió de la xarxa, i aquí sí que trobem un efecte positiu. La part aquesta de la fibra, òbviament, trobem que no, però també ho posaríem a madurar, aviam què acaba passant.

I, pel que fa a la renda de les llars, no trobem cap efecte. És a dir, el fet de que arribi la fibra..., som més rics?, la renda de les famílies incrementa en aquells municipis? L'efecte és que no hi ha cap efecte. O sigui, aquí, siguem clars, no hi trobem res. Hi ha literatura que diu que sí i altra literatura que troba que no. Per tant, el que seria la literatura...

I aquí hi ha el punt important, no? És a dir, és socialment desitjable aquesta inversió? Per tant, el que fem és una anàlisi cost-benefici en la que valorem tots els beneficis i tots els costos d'aquesta infraestructura amb un valor actual net.

I deixin-me explicar, els escenaris, com els valorem, perquè això sí que pot portar a confusió. L'escenari que nosaltres estem valorant és quan la xarxa de fibra pública arriba a un municipi i quina és la contraposició, no?, aquest contrafactual. Que no arribi la fibra? Mentida, perquè els privats ho estan fent. El contrafactual..., i aquí el que volem exposar és que els privats estan desenvolupant la xarxa de fibra i estan arribant cada vegada a d'altres municipis, però el tema està en que el seu ritme és molt baix: el ritme d'increments és d'entre el dos i el quatre per cent anual, és molt baix, mentre que, tal com hem mostrat, amb l'arribada de la xarxa de fibra pública els increments són del vint-i-u per cent.

Per tant, nosaltres el que valorem aquí són dos escenaris: un, l'arribada, quin és l'impacte de la fibra pública amb posterior desenvolupament per part dels privats, contra l'escenari del que estan fent en l'actualitat els privats –no que no hi hagi fibra, no, perquè això seria fer-nos trampes al solitari. I, per tant, aquests són els dos escenaris que, per tant, posen més contra les cordes la política, no?

I, bé, aquí hi ha d'haver uns marges de benefici alts per contrarestar aquests costos que ens han aparegut. Fem una valoració d'anàlisi cost-benefici amb d'altres que hem trobat a la literatura, aplicant els mateixos conceptes, i el que trobem és que els beneficis acaben clarament sobrepasant els costos en el sentit de, primer, que són un projecte amb un període temporal molt curt, entre cinc i set anys, i això fa que..., però, en canvi, els beneficis són tan alts, la gent valora tant l'arribada de la fibra al seu municipi, no?, per a tot el que hagi de fer, ja sigui per treballar, ja sigui per a les seves gestions, ja sigui per a l'oci... Això el que ens acaba aportant és que la valoració que a un municipi que no li estigui arribant la fibra i que li pugui arribar abans..., és el que fa, doncs, que aquests beneficis siguin tan elevats. Això vol dir que la polí-

tica ha tingut un impacte positiu sobre la societat de 160 milions d'euros. El pla que s'ha fet d'extensió d'aquesta fibra durant el 2013 i el 2019 ha reportat una millora de benestar social en aquest país de 161 milions d'euros.

Ràtios importants. Una ràtio VAN/inversió de dotze. Això vol dir que per cada euro d'inversió pública en retornen dotze. Això és una xifra molt alta. I, després, quan mires sobretot, per exemple, els plans directores d'infraestructures aquí..., el que acaba sortint és una de les xifres més altes, i això ens fa adonar de la importància de la prioritització d'aquest tipus d'infraestructures, amb ràtios de benefici-cost de tres. Hem fet les pertinents anàlisis de sensibilitat, abaixant al cinquanta per cent els beneficis i augmentant al cinquanta per cent els costos, i sempre ens acaba sortint socialment rendible, aquesta política.

Per tant, intentant resumir una miqueta el que els hi he anat explicant respecte als principals resultats que trobem, doncs, són aquests, no?: hi ha una millora del benestar, amb un elevat retorn social per part d'aquesta inversió pública, amb aquesta ràtio VAN/inversió de dotze i benefici-cost de tres; trobem aquesta reducció de la taxa d'atur municipal; trobem uns increments de cobertura per part del sector privat quan arriba aquesta xarxa de fibra pública, i trobem efectes prou competitiu en el cas d'aquesta política d'ordenar el sector privat.

He intentat anar al més ràpidament possible. I fins aquí, doncs, la meua exposició. Resto..., a disposar.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, a més a més, per adequar-se al temps, que no és senzill. Ara tindria el torn de paraula el grup proposant, que és el Partit Socialistes, per un temps màxim de cinc minuts.

Òscar Ordeig i Molist

Gràcies, presidenta. Diputades i diputats... Senyor Jordi Rosell, moltes gràcies per l'explicació. Ha sigut molt pedagògica.

Nosaltres vam demanar aquesta compareixença, bé, primer perquè l'estudi està molt bé –és llarg, però està molt bé–, arran d'una moció que estàvem preparant que en vam fer un debat aquí al Parlament quan encara hi havia una interpellació i una moció amb el conseller Puigneró, sobretot per intentar posar negre sobre blanc que estàvem fent en polítiques digitals, en infraestructura digital i en fibra òptica. I també com estàvem..., donar explicacions o marcar una posició des de la Generalitat, des del Parlament, sobre la Xarxa Oberta de Catalunya i com això es complementava amb la iniciativa privada, com ha dit vostè aquí, amb l'objectiu de que arribi, doncs, la fibra òptica o la connectivitat arreu del país. Un altre tema a part seria la cobertura de telefonia, que, per tant, donaria per a un altre estudi segurament encara més llarg, perquè tot és complex.

El primer que li diria... No sé si ho he entès..., crec que ho he entès bé, eh? Vostè diu..., parla d'entitats singulars, cosa que és molt important, perquè en aquest país tothom parla de pobles. Diu: «Portarem la fibra...» Aquí hem dit sempre que portaríem la fibra a tot Catalunya, i això és mentida, perquè portar..., quan ens referíem a portar la fibra a totes les capitals de comarca. És molt diferent de les entitats singulars, que ja no són ni els municipis; entenc que les entitats singulars..., crec que són unes quatre mil i escaig entitats singulars que hi ha a Catalunya, que vol dir dos poblets petits.

Primera pregunta. Entenc que vostè ha dit que dos terços de les entitats dels pobles o entitats singulars no tenen..., no fibra, cent megues, no tenen cent megues. Per tant, cosa... Està bé que quan diguem: som un país connectat o no? Som un país poc connectat, quan un seixanta-sis per cent dels pobles no tenen ni cent megues, no fibra. Entenc que les dades..., avui dia devem estar més..., devem haver pujat. Per tant, tenim molta feina.

Dos. No tots els pobles..., vull dir que em digui la seva opinió, eh? Entenc que no tots els pobles hauran de tenir fibra. Totes aquestes entitats singulars, el seu objectiu

no és que hi arribi la fibra; el seu objectiu i el que vam decidir a la moció, vam marcar aquest posicionament –és el que vam pactar, per tant, estaria bé que ens diguéssiu la seva opinió–..., vam quedar que havia d'arribar la fibra òptica a tots els nuclis de més de cinquanta habitants i que els de menys de cinquanta havien de buscar tecnologies alternatives –antenes, satèl·lit o el que sigui–, que entenc que, a més a més, dona, per les tecnologies actuals..., poden arribar perfectament als cent megues amb aquestes tecnologies.

Estan fent proves pilot a llocs de diferents comunitats autònomes. Estan fent una prova pilot a la Vall d'Aran. Llavors, si em pot dir també la seva opinió sobre això.

Nosaltres no tenim cap dubte, eh?, sobre els efectes socioeconòmics. És evident, jo crec que tots els que estem aquí... Diu que han analitzat que en alguns llocs no hi ha una causalitat directa amb la renda o altres..., bé, o amb la despoblació. L'hi direm d'una altra manera: és que realment aquells pobles que no tinguin cobertura estan condemnats a desaparèixer. I crec que tots..., per molt que les dades encara avui no ho contrastin, doncs, evidentment no tenen futur, perquè no hi ha cap activitat econòmica que es pugui instal·lar en un lloc, o gairebé cap, on no hi hagi cobertura. I avui dia..., ha posat l'exemple del sector agrari; és un exemple que necessita estar connectat, perquè les tecnologies en regadiu o en agricultura ho necessiten, no?

Jo també voldria que em diguéssiu... No sé si era en aquest, en el seu estudi, que ara no ho he trobat, o en un altre que hi havia una certa crítica a la Xarxa Oberta de Catalunya en tot el procés de creixement, que s'havia començat des de les grans capitals en forma d'arbre cap al territori. Ja ho ha dit, em sembla que ha dit que vam començar molt ràpid, llavors es va alentir.

Però jo també li faré una altra pregunta: quin sentit té...? Ja entenc que la cobertura ha de venir des dels grans nodes, però quin sentit té tenir molta estructura de xarxa oberta, de xarxa pública a l'àrea metropolitana de Barcelona, un cop ja en tens una assortida, anar fent xarxa, xarxa, xarxa, i no tenir-ne, per exemple, no ho sé..., em sembla que ha posat al mapa Lleida, per exemple, Lleida i Pirineu, que representa el quaranta per cent de territori de Catalunya, tenir-ne molt poca? Per tant, no tenim ramals al territori, quan a les àrees metropolitanes ja hi ha, precisament, molta canalització privada. I aquí és on li dic, home, el retorn socioeconòmic o la competència que guanyes a Barcelona amb la xarxa oberta em fa la sensació que és molt més baixa de la que guanyes, precisament, als llocs on no s'arriba.

Una altra pregunta. S'estan acabant ara els contractes d'explotació de diferents serveis de la Generalitat amb operadors, tot el tema de la gestió de les torres de comunicacions... Es podria buscar amb la legislació actual un sistema, precisament, de donar ajudes, concursos públics, perquè les empreses asseguressin la cobertura i fins i tot algunes canalitzacions de fibra? Això suposo..., no sé si s'està fent. Sé que hi ha programes estatals (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –i acabo, presidenta–..., ja sé que hi ha programes estatals que ho fan. Es podria fer també des d'aquí la Generalitat per tal de treure a concurs..., que els operadors es poguessin presentar per tal de fer arribar la fibra fins als pobles més aïllats? No sé si això es fa potser en algun cas, però jo crec que es fa poquet.

I crec que no em deixo res més. Moltes gràcies per la intervenció. I, evidentment, espero que em pugui respondre les preguntes.

Gràcies.

La vicepresidenta

Bé, moltes gràcies. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Joaquim Jubert Montaperto

Sí, bona tarda. Gràcies, presidenta en funcions. Gràcies, senyor Rosell, per la seva explicació i per la compareixença. L'estudi, efectivament –s'hi ha referit el meu company–, és un estudi molt complet. I tot i que possiblement, efectivament –vostè ho ha esmentat–, les dades són del 2019, l'impacte de la covid és la gran pregunta, no? De fet, dos dels efectes de la pandèmia van ser un increment del teletreball i una

gentrificació o canvi de costums residencials, hi ha molta gent que va marxar a nuclis de població més petits, abandonant les ciutats.

De quina manera el desplegament de la xarxa realment ha cobert les necessitats que hi ha? De fet, tot aquest desplegament de la xarxa és una política global de la Unió Europea, a la qual ens vam apuntar jo crec que amb un cert entusiasme inicialment, i després l'efecte de les retallades va fer que un pla d'implementació..., si ho he entès bé, a tot Catalunya es va quedar una mica limitat a les Terres de l'Ebre. Per tant, voldria preguntar-li si, d'alguna manera, s'està revertint aquesta tendència.

I, finalment, el desplegament. Efectivament, la pròpia política del règim concessional donant a les operadores privades el desplegament on no arriben les grans companyies, o fins i tot la xarxa pública, alenteix aquest procés d'implementació de la fibra en els nuclis menys poblats? És veritat, i em sembla que..., és un article que parlava de que un euro públic d'inversió en fibra òptica generava un retorn a la societat de 12,38 euros, cosa que seria deu vegades, em sembla. No sé si és un càlcul optimista, però, en qualsevol cas, si la dada realment és aquesta, el desplegament s'hauria de fer i s'hauria de fer molt més ràpid pel retorn que realment pot tenir la inversió no només en termes econòmics, de creació de llocs de treball i de mantenir la gent en els nuclis de població petits i evitant el despoblament, sinó perquè realment té un impacte econòmic rellevant.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Bé, moltes gràcies. I ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Jordina Freixanet i Pardo

Moltes gràcies, senyor Rosell. Com dèiem, crec que l'estudi el que fa és donar-nos dades del que tots intuïem. I, per tant, agraim un estudi amb la solvència que l'ha presentat i amb les conclusions que també ha presentat.

I em referiré sobretot a les dades d'impacte socioeconòmic, més enllà de les dades econòmiques com a tals, que són importants. Ho ha dit vostè, l'impacte sobre el territori..., és evident que, com menys població hi ha en aquell territori, més car suposarà, amb dades, però sí que és veritat que l'impacte que pot tenir sobre aquella població pot ser potencialment molt més gran, no?

I, en aquest cas, vostè es referia a l'atur, al creixement de la població, que en aquell moment no hi havia cap efecte, i també en la renda, en les llars, però també, i de cara a un futur amb dades que també es poguessin «rebuscar», quin seria l'efecte sobre el nivell d'estudis de la població tenint en compte que molts dels estudis en aquests moments també es poden cursar de forma *online* i es poden cursar d'una altra manera, i fins i tot la qualitat dels estudis que es poden fer. Quin seria en la salut, quan moltes de les consultes que es poguessin fer també..., no faria falta que hi hagués un desplaçament, sinó que es poguessin fer també fins i tot *online* algunes visites mèdiques que hi han a dia d'avui, i ja molts de nosaltres ho fem.

També la creació de noves empreses. És cert que potser l'atur és un dels factors, però també hi han moltes noves empreses que en aquests moments neixen, si tens la connectivitat de banda ampla suficient.

I també en la política..., més que de creixement de població, ja ens acontentaríem, alguns del territori, que fixéssim la població al territori i que no en marxés més, i, en aquest sentit, sobretot si també es pogués tenir en compte l'edat, no? És molt important saber si la franja d'edat..., sobretot quan se fan estudis universitaris, que és quan la gran majoria de la població marxa..., hi ha un moment que retorna. I en aquest anar i tornar a fer els estudis poden trobar l'oportunitat, després, de quedar-se fixats al territori, perquè tenen aquestes oportunitats.

Per tant, incidir només en allò de quines dades més socioeconòmiques podríem tenir, perquè crec que són realment les que ens interessen a l'hora de poder avaluar realment aquesta política pública de país i que creiem que és no només necessària,

sinó que també..., fer molta incidència en si poguéssim abaixar el llindar dels dos mil habitants. En el llindar dels dos mil habitants, dels dos als deu..., és aquest gran impacte que han dit, dels dos als deu és on pràcticament totes les dades són boníssimes. Però jo crec que si baixéssim dels dos mil habitants, fins i tot als 250 o 500, que són els «micromunicipis», que en diem, també veuríem que aquest efecte fins i tot encara és més multiplicador.

I, per últim, parlar-los també dels Next Generation. Crec que ho deia, no?, que el 2010 un dels factors que va parar aquest pla d'infraestructures, evidentment, va ser la crisi, una de les crisis econòmiques que va fer que la Generalitat no tingués pulmó per poder desenvolupar la xarxa oberta a la velocitat que volia. I no només ens podem felicitar per les dades, que, evidentment, han crescut molt, i podem parlar que hi ha 5 milions i escaig d'habitants a Catalunya que tenen aquest accés que deien, sinó pels quilòmetres. Perquè moltes vegades, quan parlem de xarxa, hem de parlar també de quilòmetres; a vegades has de fer molts quilòmetres per trobar només un habitant, però aquell habitant és tan important o més que molts habitants en d'altres municipis, no? I en aquests moments, si parlem que la xarxa de Catalunya està al voltant dels quatre mil quilòmetres, crec que també és important de destacar que amb els fons Next Generation i amb l'aprovació del pressupost aquest mateix mes, aquest any hi ha previst de desenvolupar tres mil quilòmetres més, no?, en un sol any, en aquest 2023.

Aquest impacte potser requerirà, senyor Rosell, que en breu el puguem tornar a tenir aquí a fer aquest segon estudi, que pugui avaluar l'efecte postpandèmia, l'efecte teletreball, aquests efectes socioeconòmics que crec que també serien molt interessants de rebre. I sobretot aquests fons Next Generation, que són la palanca d'aquest *new deal* que tenim a Europa, que en aquests moments també ens permetin recollir tots aquests recursos i invertir-los en una política estratègica del territori com és la fibra òptica. I crec que el seu estudi dona més que mai tots els números per poder apostar-hi de manera decidida.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Ara tindria, per un temps de cinc minuts, amb certa flexibilitat..., per respondre.

Moltes gràcies.

Jordi Rosell Segura

Moltes gràcies. Això sí que és una verdadera prova de foc... (*L'orador riu.*) Aviam, primer, la diferència al nivell de cobertures, d'extensió, o sigui, de com està arribant la fibra, si comparem Catalunya amb altres comunitats autònomes, lo que podríem dir és que no hi ha una gran diferència. El que no podem dir és que a Catalunya hi ha una gran cobertura o hi ha molt poca cobertura comparada amb la resta d'Espanya; no, estem a la part mitjana-alta. Aquesta seria... Altres comunitats autònomes també han portat a terme polítiques semblants.

Municipis petits. Està clar que la xarxa de cable majorista no pot arribar fins a cada nucli que hi hagi al llarg del territori, no? Socioeconòmicament l'anàlisi segurament no sortiria favorable. I el que vostè diu, no?, de buscar antenes i de buscar altres mètodes perquè arribi, doncs, segurament serà el més adequat. Nosaltres no ens hi hem posat, en aquest estudi, però el sentit comú ens porta a pensar que sí.

La història de la XOC nosaltres l'expliquem una miqueta per emmarcar l'estudi, doncs..., una miqueta la sensació de voler arrencar molt fort i de cop i volta hi ha aquesta aturada. Aquest fet, que primer hi havia un programa molt ambiciós de llançar aquesta fibra, i degut a que, bé, es va decidir que aquest programa havia de caure per prioritzar altres polítiques de despesa, ha fet que durant quatre o cinc anys aquesta política d'inversió s'hagi vist disminuïda.

Quina és la millor via per portar a terme aquesta política? La veritat és que no l'hi sé dir; jo el que li sé dir és que el que ha fet la Generalitat és bo. Que n'hi ha

una altra de millor? No l'hi sé dir. Però hi podríem estar oberts, i més quan hi ha un canvi tecnològic tan fort que ens pot portar..., que per altres vies, de satèl·lit o per antenes, ens serveixi. Però, en tot cas, és important que sempre hi hagi aquesta...

El tema de les torres, doncs, la veritat és que el desconec completament. I, en aquest sentit, crec que s'escapa una miqueta de l'àmbit.

I quan feia referència a que aquesta extensió de la xarxa de fibra que s'ha fet primer a zones més denses..., una de les coses de l'estudi que hem intentat saber és el criteri que s'ha seguit, no?, per què unes zones i no altres. I intentant resumir la resposta diríem que això ha sigut una miqueta aleatori, una miqueta això de: «Ara la Diputació de Barcelona està arreglant aquesta carretera, doncs aprofitem i fem arribar la fibra fins aquest municipi», «Ara tenim moltes seus de la Generalitat en aquest municipi, a la regió metropolitana, llancem-hi la fibra.» Ha sigut una mica una política així. Hem intentat saber si hi ha hagut un ordre de prioritats per part del departament, i la resposta, si no ho recordo malament, és que no, que era una miqueta..., s'ha anat no diria de qualsevol manera, però sí que no hi ha hagut cap priorització en aquest sentit; per tant... I sí que hi ha un pla per arribar a determinats nuclis, a determinades mides de municipis, però en el passat, entre el 2013 i el 2019, no hi ha hagut cap ordre de priorització.

Càlcul optimista, pregunta del Grup de Junts. Hem fet un estudi extremadament conservador, en què hem volgut basar les dades. Jo els hi faria una pregunta als senyors diputats, i és la següent: quant estarien disposats a pagar per la seva xarxa de fibra? O, més ben dit, quant pagarien perquè no els hi tallessin la fibra durant un mes? Pagarien només els trenta...? Ara diran: «Doncs me'n vaig a la xarxa mòbil.» Bé, sí, però el sentit de..., quant estarien disposats a pagar? Vostès jo no sé quant deuen pagar, però més o menys el mercat està al voltant dels trenta euros. Doncs nosaltres, quan fem aquesta enquesta, el que ens surt és que la gent valora molt més, per sobre, aquesta xarxa de fibra. Ens surt que un usuari valora que no li tallin el servei de fibra a casa seva en cent vint euros. En comptes d'agafar aquests cent vint euros, que és la mitjana, agafem la mediana, que són cinquanta euros, i en les anàlisis de sensibilitat que hem agafat, en comptes d'agafar-ne cinquanta n'hi fiquem vint-i-cinc, per... I aquí el que veiem és la quantitat de necessitats que queden cobertes, no? Quan algú valora aquest servei de fibra, estem parlant no només del tema de la feina, sinó que estem parlant també del tema de la formació, estem parlant del tema de visites mèdiques, l'oci i tants i tants d'altres. Per tant, l'espectre és molt gran, en aquest sentit.

El que no sabem –i torna a ser una pregunta tant del Grup Socialistes com de Junts– és quin règim és millor. No ho sabem –no ho sabem. Jo suposo que quan es va decidir fer servir la via de la XOC, doncs, era la via que es podia fer. I ara el que s'ha de plantejar el Govern és quina és la millor opció, si seguir estenent aquesta xarxa. El que estem validant, el que estem dient és que la política aquesta ha tingut un retorn socioeconòmic positiu; pot continuar, però, òbviament, en el moment en què comences a arribar a nuclis molt petits, això queda en dubte.

I, contestant també a la portaveu d'Esquerra Republicana, doncs, hi han moltes variables que ens hagués encantat saber. I és obvi que anàvem darrere de la creació de noves empreses, de retenir la població, els joves o en edat de treballar, intentant-ho corregir per si tenen estudis universitaris, però no hi han prou dades. Costa molt, la mostra és petita. I, llavors, diguéssim que tot et trontolla i dius: «No, això no ho puc mostrar.» Per tant, queda de cara al futur.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies per la compareixença.

I donem per acabada la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts de sis de la tarda i sis minuts.